

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentariorvm R.P. Pavli Laymanni Societatis Iesv
Repertorium seu Compendiosa Per Alphabeticvm Ordinem
Descriptio**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1664

C

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62577)

mandato superioris. n. 5. Vel pro persona conuicta. ibid.

Bigamus.

Bigamus non potest postulari. p. 208.
Bigamis non solet Pontifex dare dispensationem. p. 479. n. 10.

Bigami sunt irregulares. p. 566. n. 1.
Bigamus interpretatiuus est, qui repudiatam ab alio ducit & cognoscit. p. 566. n. 3.

Bigamus est ab Ordinibus sacris, si quos accepit, penitus remouendus. p. 566. n. 1. Cum eo an in acceptis vel accipiendis Pontifex dispensare possit? p. 566. n. 2. Non facile solet, nisi ad accipiendos minores. p. 567. n. 2.

Bigamus non est Clericus in sacris duceus mortuam suam uxorem aliam & cognoscens. p. 567. n. 1. p. 569. n. 2. Incurrit tamen irregularitatem indispensabilem. p. 567. n. 1. p. 569. n. 1. An idem sit de laico secundas nuptias etiam invalide celebrante. p. 568. n. 2.

Bigamus non est, qui ex duabus uxoribus alterutram non cognouit. p. 568. Item qui duxit viduam, quam vel ipse vel prior maritus non cognouit. p. 568.

Bigamus est qui alteram ducit & cognoscit uxorem, vel viduam, vel corruptam. p. 568.

Bigamiae irregularitas oritur ex defectu Sacramenti, quo sensu? p. 568.

Bigamus non est, qui plures habuit concubinas. p. 568.
Bigamus non est Clericus in sacris aut Religiosus si ducat Virginem. p. 569. n. 2. Est tamen irregularis sed ab Episcopo dispensabilis. ibid.

Bigamus clericus caret omni privilegio clericorum. p. 569. Prohibitus est ei sub excommunicatione habitus clericalis & tonsura. ibid.

Bona Vacantia.

Bona vacantibus accensetur Ecclesia aut monasterium domino & possessore carens. p. 213. n. 4.

Bona Ecclesiastica.

Bona clericorum alio deferenda non possunt à magistratu civili v. g. decimari. p. 41. n. 7.

Bona sua immobilia possunt clerici vendere externis contra statutum aliquod civile. ibid.

Bona clericorum subiecta sunt Magistratui Ecclesiastico. 42. n. 9. Saluo iure laicorum quo ad opera realia. ibid.

Bona Monasterij administrat Praelatus ex iure communi independentem à conventu. p. 105. n. 3. Ex consuetudine vel statuto in arduis & praedicialibus dependentem. p. 106. n. 5. 6.

Bona Conventus & Praelati debent de iure esse communia; possunt tamen etiam esse diuisa. p. 107. n. 9. Sed id plerumque est noxium. ibid. n. 10.

Bonum publicum.

Boni publici causa saepe quis damnus absque culpa sustinere debet. p. 9. n. 1.

Boni publici causa potest priuatis ius suum auferri. p. 22. n. 10. Quatuor in hoc obseruanda. p. 23. n. 11.

Brachium seculare.

Brachij secularis invocatio est extra ordinarium Iudicis Ecclesiastici remedium. p. 601. n. 3.

Brachium seculare invocare etiam potest Delegatus. p. 609. n. 1.

Brachium seculare potest invocare Ordinarius. p. 719. n. 3.

Calix Vide Vasa sacra.

Calumniæ.

Calumniæ crimen malam intentionem requirit. p. 394. n. 3.

Calumniæ pena & suspensio liber est, qui ostendit se ex probabili errore egisse. ibid.

Calumniæ iuramentum praestans quid iuret? p. 394. n. 2.

Calumniæ committi potest et vno ex obiectis falso. p. 413.

Camera Spirensis.

Camera Spirensis sententiam semper fert contra Principalem, etsi per Procuratorem egerit. p. 299. n. 1.

Campana.

Campanas benedicere cum victione charismatis non potest Episcopus nondum consecratus. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Campanas cum charismate benedicendi in suis Ecclesijs licentiam quomodo Episcopus dare possit Abbati? p. 493. n. 17.

Cancellarius.

Cancellarius Vniuersitatis potest à Pontifice eiusque Legato dari delegatus. p. 163. n. 5. Personarum habet, non beneficium. ibid.

Cancellarius apud secularem Principem potest ex consuetudine esse Clericus. p. 560. n. 3.

Canones.

Canones dirigunt Christianos ad salutem & vitam æternam. p. 1. n. 1.

Canones sunt in vtroque foro obseruandi, cum vertitur periculum animæ. p. 1. n. 2. p. 6. n. 7.

Canones morum possunt mutari aut abrogari per homines; non item Canones Fidei. p. 4.

Canones obseruandi ab omnibus, vel in tota Ecclesia, vel in vno certo genere. p. 5. n. 2. 3.

Canones obligant Haereticos; non item Catechumenos & infideles. p. 5. n. 2.

Canonibus in materia Ecclesiastica contrarie leges civiles sunt etiam pro foro civili abolitæ. p. 6. n. 7.

Canones & Leges si in materia politica discrepent, sunt vtraque in suo foro seruanda. p. 6. n. 11. p. 60. n. 3. maxime quoad ordinem Iudicij. p. 6. n. 11.

Canonibus sacris & non proprio sensui inhærendum. p. 14.

Canones approbando Leges civiles maxime approbant communes & Imperiales; non particulares. p. 44. n. 13.

Canones privata persona mutare non potest. p. 186. n. 2.

Canon generaliter positus, generaliter est accipiendus. p. 203. n. 1.

Canon 22. & 23. dist. 63. reijciuntur ut fibulosi. p. 234. n. 14.

Canon correctorius Iuris antiqui non est extendendus ad casum non expressum. p. 413. n. 1.

Canonij Vniuersali Ecclesiæ nihil contrarium statuto repossunt Episcopi. 452. n. 3.

Canon Hoc nequaquam 7. q. 1. de Episcopo, qui Religiosus factus, an possit reallumi ad Episcopatum. p. 450.

p. 480. Est Concilij Constantinop. sed non Generalis l. p. 481. n. 2.
 In Canonibus Concilij Generalis non facile dispensat Pontifex. p. 481. n. 2.
 Cap. r. de Capellis Monach. explicatur. p. 498. n. 10.
 Canon, qui est latae sententiae, habet in se executionem, quo sensu? p. 499.
 Canonibus universalis Ecclesiae conformari particulares Ecclesias valde expedit. p. 505. n. 1.
 In Canone Universalis Ecclesiae dispensare non possunt Episcopi aut Archiepiscopi. p. 514. n. 1.

Canonis.

Canonis & Praebenda sunt diuersa & separabilia. p. 33. n. 5.
 Canonis obtentae meminisse debet, qui ad aliam in alia Ecclesia litteras petit. p. 129. n. 2.
 Canoniam habenti ut beneficium vacatum conferatur, potest Episcopus mandare. p. 397. n. 5.

Canoniciatus.

Canoniciatus cui ex mandato est conferendus, conferenda est etiam praebenda. p. 140.
 Canoniciatus distinguitur a Praebenda. p. 168. n. 1.
 Canoniciatus Ecclesiae non Collegatae, sed Cathedralis requirit Subdiaconatum. p. 254. n. 2. Aetatem anni 22. inchoati. p. 256. n. 6.
 Canoniciatus Iurisq; Capitularis possessionem certo habens admittendus est ad Electionem sine protestatione. p. 379. n. 1. Unde haec possessio colligatur. ib. d.
 Canoniciatus si sit simul Praepositura, Vel ei unitus, an tum poena Canonici etiam liget Praepositum. p. 415.
 Canoniciatum conteri Adolescentibus annum 14. ingessis, non est contra Trid. p. 438. n. 2.
 Canoniciatus resignatio facile admittenda. p. 466. n. 3. Eam accipere potest Capitulum, quod confert. p. 467. n. 7.
 Canoniciatus in Ecclesia non numerata non vacat per mortem Canonici. p. 554.
 Canoniciatus Ecclesiae Cathedralis non potest conferri illegitimo sine Dispensatione Pontificis. p. 557. n. 5. An ei ob Rescriptum Pontificis conferendus sit contra Statutum propriae Ecclesiae? p. 66. n. 10.

Canonici. Vide Capitularia.

Canonici non residentes possunt ex consuetudine percipere fructus. p. 15. prin. Sed iuxta Trid. non possunt in anno ultra tres menses ab Ecclesia abesse. ibid.
 Canonici solent in Statuta Capituli ad majus robur parare. p. 16. n. 2.
 Canonici tot instituendi, quot decenter possunt sustentari. p. 32. n. 1.
 Canonicozum singulorum causa non est Capituli. p. 13. n. 3.
 Canonici sine Praebenda proprie nondum habent beneficium. p. 33. n. 5.
 Canonici saltem obligatus ad horas non debet diu esse sine Praebenda. p. 34. n. 6.
 Canonici sine Praebenda, an habeant lris ad distributiones, & vocem in Capitulo? p. 34. n. 6.
 Canonicos novos decet in rebus esse antiquis aequales. p. 34. n. 8.
 Canonici potest ex gratia supra numerum recipi et lege, ut reditus non percipiat, donec Praebenda vacet. p. 34. n. 9.

Canonici receptio cum clausula: ut praebenda careat: valet, & clausula ordinari habetur pro non adiecta. p. 36. n. 15.

Canonici habens solum expectationem praebendae non habet Beneficium. p. 128. n. 1.
 Canonico debetur praebenda. p. 140.
 Canonici quondam censentur Autoritate Pontificis vel ordinarij Collatoris receptus. p. 149.
 Canonici Autoritate Papali receptus, est in affectu praebendae preferendus cuius alteri. p. 149. n. 1.
 Canonici Cathedralis Ecclesiae potest esse delegatus Pontificis, eiusque Legati. p. 161. n. 1. Et si ingressus sit Religionem. p. 164. n. 7. Vel careat praebenda. p. 164. n. 8.

Canonici seniores preferendi Iunioribus in electione, responsione, & subscriptione. p. 205. prin. p. 736.
 Canonici an & quomodo Clericorum nomine comprehendantur? p. 215. n. 1.

Canonicozum Cathedralium saltem media pars sint Presbyteri. p. 254. n. 2.
 Canonici Cathedralis debent esse Subdiaconi. p. 254. n. 2. Habere annum XXII. inchoatum; quod in Germania non obseruatur. p. 256. n. 6.
 Canonici sacro ordine carentes non habent vocem in Capitulo. p. 254. n. 2.

Canonico mortuo aut resignante Iura eius ad Capitulum transeunt. p. 368. n. 7.
 Canonici creatio quandoque dicitur Electio improprie. p. 315. n. 1.
 Canonici creatio ad quem de Iure communi spectet. p. 316. n. 5.

Canonici accusans Praelatum, si vincat, recipit expensas ab Ecclesia. p. 359. n. 4.
 Canonici poena quomodo comprehendat Praepositum? p. 414.

Canonici potest in causa contra alium Canonicum ut suspectus recitari. p. 660. n. 3.

Canonici Regularis.

Canonici Regularis si Monachus fiat, & redeat, debet esse cucullatus & ultimus in choro. p. 535. par.
 Canonici Regulares laxiorem habent regulam quam Monachi. p. 536. n. 1. Hodie possunt transire ad Monachos, non item olim. ibid.

Canonissa.

Canonissarum electio eodem modo peragenda, quo Monialium. p. 447. n. 17. V. *Monialis.*

Canonista.

Canonista, an Theologus aptior sit ad Episcopatum? p. 250. n. 5. & 6.

Cantoris.

Cantoris seu Praecentoria an sit dignitas seu personatus? p. 581.

Capella.

Capella intra fines Parochiae sita, non est hoc ipso ei subiecta. p. 84. n. 1.

Capellae & Matricis si idem sit Rector, tunc Capellanus non suo sed Rectoris nomine possidet Capellam. p. 84. n. 2.

Capella noua intra Parochiae fines quando possit extrui. p. 181. n. 2, & p. 658. n. 1.

Capellania.

Capellania ex fundatione Sacerdotalis in qua retate possit recipi? p. 256. n. 7.

Capellanus.

Capellanus non possidet Capellam suo nomine, quæ eundem cum Matrice Rectorem habet. p. 84. n. 2. Eo deiecto competit Adio Rectori. *ibid.*

Capellani nisi sint Canonici non habent vocem in Capitulo. p. 367. n. 2.

Capellani unius Ecclesiæ non faciunt unum corpus; nec possunt habere commune sigillum. p. 367. n. 2.

Capitulares.

Capitularium aliqui si sint inhabiles, tunc reliqui, et si pauciores, habent Ius eligendi aut postulandi. p. 213. n. 2.

Capitularium unus si super sit habilis, potest ille eligere; non tamen seipsum. p. 213. n. 5.

Capitularium postulationem à duabus eorum partibus factam potest Superior sine cuiusquam injuriâ rejicere. p. 217. n. 6. Ex officio admittenda est ob necessitatem vel utilitatem Ecclesiæ. p. 218. n. 6.

Capitularium parte etiam maiore post vocationem non comparent, quomodo acta Capituli valeant vel non valeant? p. 220. n. 4. & 5.

Capitularis post Legitimam vocationem absens non censetur esse in numero pro illo actu. p. 221. n. 5. p. 307. num. 4.

Capitularibus omnibus extinctis uno excepto, quid iste debeat aut possit facere? p. 231. n. 3.

Capitulares possunt non pro semper, sed pro una vice Ius suum eligendi conferre alteri v. g. Episcopo. p. 233. n. 10. Aut ut una cum illis eligat, extraneum Clericum admittere. n. 11.

Capitulares ob Censuram invalidè eligentes, an novam possunt electionem facere? p. 279. n. 8.

Capitulares præsentis mortuo Prælati alicubi diem Electionis capitulariter decernunt. p. 281. n. 1. p. 367. n. 1. Non possunt ultra trimestre à die cognitæ vacationis differre. p. 367. n. 1. Nec expedit anticipare. p. 281. n. 3. Debent pro electione faciendâ convenire ad locum, ubi est Ecclesia ipsorum. p. 281. n. 2.

Capitulares an alium diem aut locum statuere possint ob impedimenta realia. p. 293. n. 3.

Capitulares longè absentes an sint ad electionem ad vocandi? p. 281. n. 2.

Capitularium pars minor, & unicus potest eligere, aliis venire negligentibus. p. 281. n. 2.

Capitulares an teneantur longè absentes, si vocarint, expectare? p. 281. n. 3.

Capitulares quando possunt aut non possunt in negotio procedere aliquo appellante? p. 283. n. 2. Deberent tamen prius de veritate causæ inquirere. *ibid.*

Capitulares ubi sunt legitimè congregati, ubi est Capitulum. p. 293. n. 3.

Capitulares incurrunt pœnas Canonicas, si patiantur Laicos se immiscere Electioni. p. 301. n. 1.

Capitulares possunt, si velint, alios collegas Iure eligendi privatos ad electionem admittere. p. 301. n. 2.

Capitularium unus impedire potest, ne extraneus, aut privatus Iure electionis, ad eam admittatur. p. 301. n. 3. Item compromissum ad eligendum. *ibid.* p. 312. n. 2. 3.

Capitulares eligere possunt sine ijs, qui vocati non sunt vel nequeunt venire. p. 307. n. 4.

Capitularium unus non potest etiam re integrè revocare compromissum, maiore parte non consentiente. p. 314. n. 8.

Capitulares Ius suffragij habentes votandi sunt omnes ad electionem, si possint. p. 330. n. 1. Nisi aliud ferat consuetudo. p. 330. n. 3.

Capitulares absentes non est necesse vocare ad electionem Tractatus quàm Electionis. p. 331. n. 3.

Capitulares quinam eligentibus non sint annuemandi? p. 344. n. 2.

Capitulares aliqui, si aliis non contradicentibus, electionem faciunt, valet. p. 344. n. 3.

Capitularium quilibet Scrutinij publicationem petere potest. p. 345. n. 7.

Capitulares inter si controversia oriatur, an Capitulum esse possit iudex? p. 345. n. 8.

Capitulares an & quomodo procuratorem ad electionem mittere possint? p. 349. par. & n. 1. 2.

Capitulares ordinariè cogi non possunt, ut per se vel alios Electionis tractatum intersint. p. 349. n. 4.

Capitulum.

Capitulum non obest delictum Prælati, nisi consentiat, aut de consensu suspectum sit. p. 3. n. 3.

Capitulum viuo Episcopo non habet Iurisdictionem in Ecclesia. p. 15. n. 1.

Capitulum non sine, sed cum Autoritate Episcopi potest antiquam consuetudinem tollere. *ibid.* p. 150. n. 4.

Capitulum ordinariè cogi non possunt, ut per se vel alios Electionis tractatum intersint. p. 349. n. 4.

Capitulum per se potest statutum condere vi rebus suæ administrationis, aliisque minoribus, & pœnam addere. *ibid.*

Capituli Decanus ex consuetudine Germaniæ eligitur. *ibid.*

In Capituli statuta ad majus robur solent jurare Canonici. p. 16. n. 2.

Capituli statutis obligatur etiam Præpositus & Decanus. p. 17. n. 6.

Capitulum potest sine Autoritate Episcopi tollere consuetudinem Ecclesiæ damnosam. p. 16. n. 3.

Capitulum potest facere statuta obligans novos tantum, non veteres Canonicos. p. 18. n. 7.

Capitulum ut renuntiet suo favori, an opus habet consensu omnium, vel maioris partis? p. 28. n. 6. An Autoritate Episcopi? p. 16. n. 3.

Capitulum etiam cum Episcopo non potest renuntiare Privilegio Communitati concessio & utili. p. 3. n. 1.

Capitulo consentiente potest Episcopus suppressio beneficia ob tenues redditus Canonicozum. p. 32. n. 1. Nisi sint patronata. n. 2. Vel suppressio cedat in Episcopi & Capituli commodum simul. *ibid.*

Capitulari mensa non potest Episcopus unire beneficium. p. 33. n. 3. Nisi ad tempus. *ibid.* Vel bona Episcopi & Capituli sint divisa. *ibid.*

In Capitulo an habeat vocem Canonicus sine præbenda? p. 34. n. 6.

Capitulum potest ex gratia supra numerum recipere Canonicum ita, ut redditus non habeat, donec præbenda vacet. p. 34. n. 9.

Capitulum Episcopalia negotia exercere nequit à tempore, quo Episcopus est confirmatus. *ibid.*
 Capitulum plurimum collegiatim sumptorum consensu communis in quo consistat? p. 90. n. 9.
 Capitulum etiam Cathedrale non habet Iurisdictionem spirituales nisi ex privilegio vel consuetudine. p. 130. n. 1.
 Capituli cum consensu potest Episcopus beneficiis vacantibus imponere Annatas. p. 159. n. 2. Non tamen sine mensura sine consensu Pontificis applicare. *ibid.*
 Capituli sine consilio quæ per consuetudinem possit Episcopus expedire? p. 203. n. 1.
 Capitulum contra, ut præscribat Episcopus, requiritur titulus & 40. anni, sine titulo tempus inmemoriale. p. 203. n. 2.
 Capitulum inconsulto Episcopus aut Prælatus non potest de iure punire subditos. p. 203. n. 1.
 Capituli maior pars quod agit, omnes censentur agere. p. 231. n. 5. p. 364. n. 2. Si id non sit contra Iura singulorum Capitularium. p. 301. n. 3. Nec contra, sed pro Ecclesia. p. 741. n. 1.
 Capitulum totum duæ eius partes repræsentat. p. 220. n. 4.
 Capituli acta quomodo valeant aut non valeant Capitularium parte etiam maiore post vocationem non comparent. p. 220. n. 4. & 5.
 Capitulum est distinctum à Prælato, & iste eius nomine non comprehenditur. p. 231. n. 1.
 Capitulum de iure communi debet eligere Prælatum. p. 233. n. 8. Quia ratione id possit etiam alij Clerici. p. 233. n. 9. & seq.
 Capitulum Cathedrale in Germania eligit Episcopum à Pontifice confirmandum. p. 240. n. 3.
 Capitulum Romanæ Ecclesiæ repræsentant Cardinali. p. 246. n. 1.
 Ad Capitulum quomodo devoluatur Ius conferendi beneficia ob negligentiam aut delictum Episcopi? p. 262. n. 7.
 Capitulum Collegiatæ potest Ius suum eligendi per compromissum dare Episcopo suo. p. 263. n. 2. non tenetur tamen ab eo nominatum recipere, nisi sit idoneus. p. 264. n. 4.
 Capitulum quando habet Ius eligendi, electio non potest ab alterius assensu pendere. p. 273. n. 2.
 Capitulum diem Electionis mortuo Prælato nominat. p. 281. n. 1.
 Capitulum legitime congregatur an maiore parte ex conventu digrediente dissoluatur? p. 284. n. 5.
 Capitulum ibi est, ubi Capitulares legitime sunt congregati. p. 293. n. 3.
 Capituli consilium & consensus requiritur de iure communi ad creando Canonicos. p. 316. n. 5.
 Capituli caput in Germania est Decanus. p. 338. n. 2.
 Capituli consensus & consilium non sunt necessaria Episcopo ad expedienda Iuris devoluti. p. 341. n. 7.
 Capituli consensus communis fieri non potest nisi à collegialiter congregatis. p. 343. n. 2.
 Capitulum qualitates eligendi discutere potest non per modum Iudicij, sed informationis. p. 346. n. 8.
 Capitulum an possit esse Iudex in controversia inter Capitulares. p. 346. n. 8.

Capitulum expensas in prosequenda Electione accipit à Prælatura. p. 359. n. 3.
 Capituli vim & Ius ad eligendum habent duæ partes eorum, qui adesse volunt & possunt. p. 364. n. 1.
 Capituli actus ut valeant debet pars maior in eos consentire. p. 364. n. 1. Quam pars maior? n. 1. & 2.
 Capitulum quomodo proprium iuramentum edere possit? p. 398. n. 4. Quomodo oppugnare provisionem ab Episcopo factam. *ibid.*
 Capitulum accipit resignationem Canonici, quem confert. p. 467. n. 7.
 Capituli gratia qui se committit, non renuntiat Iuri v. g. litterarum Papalium. p. 484. n. 4. 472.
 Capitulum dicit subditis Ius, quando Episcopus est excommunicatus. p. 501. n. 2.
 Capitulum, si Episcopus capiatur, debet movere Pontificem & interea administrare. p. 503.
 Capitulum administrat, si Episcopus longè abeat, non relicto Vicario. *ibid.*
 Capitulum in quem defectum Episcopi exercent Iurisdictionem? p. 503.
 Capitulum quid agendum, si Episcopus ob senium vel morbum sit ex parte tantum inutilis? p. 503.
 Capituli consilium & consensus est Prælato necessarius ad expedienda ardua. p. 604. n. 3.
 Capitulum potest Iurisdictionem in Diæcesanos præscribere contra Episcopum. p. 717. n. 2. Ius corrigendi non potest ei omne adinere. p. 718. n. 3.
 Capitulum etsi habeat Iurisdictionem, non potest facere cessationem à diuinis sine iusta & manifesta causa. p. 718. n. 5.
 Capitulum citatur ut per procuratorem, non ut personaliter veniat. p. 756. n. 4.
 Capitulum sede vacante.
 Capitulum sede vacante potest exequi sedis Apostolicæ mandata de rebus alioquin proprijs Episcopi. p. 78. n. 2.
 Capitulum tenetur ad restitutionem ob damnum malæ administrationis sede vacante. p. 357. n. 12.
 Capitulum sede vacante non potest in Iudicio agere pro Iuribus Episcopalibus. p. 826. n. 3.
 Capitulum potest sede vacante prorogare tempus Commendæ ultra sex menses. p. 409. n. 3.
 Capitulum non potest bona Prælati defuncti, aut sede vacante obuenientia sibi accipere. p. 443. n. 1. Nec obuenientia ex actibus Iurisdictionis exercere. n. 2.
 Capitulum ex officio debet sede vacante administrare. p. 443. n. 2. p. 504. n. 1.
 Capitulum si Cathedrali vacante sit suspectum, dari solet Administrator *cuo liberis*. p. 444.
 Capitulum sede vacante dispensare in interdictis Ordinum potest etiam cum Regularibus exemptis. p. 513. n. 3.
 Capitulum sede vacante non potest intra annum dare dimissiones, nisi in certis casibus. p. 520. n. 3. Cur? p. 577.
 Capitulum sede vacante potest intra annum dare alicui Episcopo licentiam ordinandi externos. p. 521. n. 3.
 Capitulum mortuo Episcopo confirmare Vicarium Generalem, vel alium constituere debet intra decem dies. p. 592. n. 16.
 Capituli Iurisdictione per noui Episcopi confirmationem expirat. p. 592. n. 16.

Capitulum sede vacante potest ea, quæ sunt de Iurisdictione Episcopi ordinaria. p. 745. n. 2. Non item illa quæ sunt speciali Iure aut privilegio ei concessa. p. 338. n. 3. p. 617. n. 1. p. 745. n. 4.

Capitulum sede vacante potest dispensare & absolvere in Casibus Papalibus occultis. p. 617. n. 1.

Capitulum sede vacante non potest conferre beneficium ad liberam collationem Episcopi spectans. p. 705. n. 3. p. 749. n. 2. & 3. Nisi ex mandato Pontificis. p. 78. n. 2. Potest tamen eius administratorem constituere. p. 705. n. 3. Vel ad sex menses commendatarium. *ibid.*

Capitulum administrat vacante Ecclesia Cathedrali. p. 744. n. 2. Item vacante aliâ, sed exemptâ & quasi Episcopalem Iurisdictionem habente. p. 744. n. 2. An & vacante Ecclesia Collegiata? n. 3. & 4. An & vacante Ecclesia regulari non exempta? n. 5.

Capitulum Cathedrale vacante sede potest ferre Censuras. p. 744. n. 1. Aa & Collegiale vel regulare? n. 3. & seq.

Capitulum quid possit vel non possit vacante sede Cathedrali, explicatur fuse. p. 749. n. 2. & seq. maxime p. 750. à n. 4.

Cardinalis.

Cardinalibus non sunt conferenda beneficia infra 300. ducatos, nisi vacent per obitum familiaris. p. 80. n. 1.

Cardinalatus & Episcopatus qui & quomodo sint incompatibiles? p. 216. n. 3.

Cardinalis officium est assistere Rom. Pontifici, eumque suis consilijs adiuvare. p. 216. n. 3.

Cardinales an postulari vel eligi possint ad Episcopatum? p. 216. n. 4.

Cardinali in Episcopum assumpto vacat Cardinalatus; sed Praxis est alia. p. 217. n. 4.

Cardinalatus est dignitas Episcopali & Archiepiscopali maior. *ibid.*

Cardinalium est Rom. Pontificem eligere. p. 246. n. 1. Cardinales repræsentant Capitulum Rom. Ecclesiæ. *ibid.*

Cardinalis habet Iurisdictionem quasi Episcopalem in Ecclesiam sui tituli & Capellas incorporatas. p. 297. n. 2. p. 744. n. 1.

Cardinalis potest in absentia Pontificis ex eius commissione consecrare & coronare Imperatorem electum. p. 326. n. 9.

Cardinalis, si non sit Episcopus, potest simul esse Canonicus Cathedralis. p. 383. n. 1. Quæ cum Cardinalatu possit vel non possit retinere vel accipere beneficia? p. 383. n. 1.

Cardinales quando, quomodo & Vbi instituire debeant Electionem Rom. Pont. p. 396. par.

Cardinales nihil possunt ex Camera aut obventionibus Sedis vacantis usurpare sub pœna suspensionis. *ibid.*

Cardinalibus in conclavi nemo potest sub Excommunicatione scripturam vel suarium mittere, aut secretè colloqui. *ibid.*

Cardinales sede vacante nil possunt, nisi defuncto Camerario aut Pœnitentiario alium subrogare. p. 397. n. 2.

Cardinalis si eligatur ad aliam Prælaturam, debet licentia consentiendi peti à Pontifice. p. 401. n. 4. Intra quod tempus. 400. n. 3.

Cardinalis ex Ord. Mend. si ad aliam Prælaturam eligatur v. g. in discordia, an electio sit irrita? 411. n. 4.

Cardinalibus non Episcopis quinam actus Ordinari Episcopalis à Pontifice committi soleant? 491. n. 6.

Cardinalium consilium adhibere in arduis tractatibus Pontifex. p. 604. n. 3.

Cardinales an sede vacante Papali possint Legatum revocare. p. 697. n. 3.

Caveat.

Caveat in Lege pœnali significat privationem iuris facti. p. 95. n. 6.

Carmelita.

Carmelitarum Prælatus quos aliorum ordinum Prælatos præcedant vel non præcedant. p. 109. n. 4.

Carolus Magnus.

Caroli M. in persona translatus Imperium occidentale à Græcis ad Germanos per quem, quando, & quomodo? p. 322. n. 1.

Carolus M. natione Germanus. p. 322. n. 1.

Carolus M. Romam eiusque dominia Loobobardi erepta professus est, se Ecclesiæ restitueret. p. 411. n. 2.

Carolus V.

Carolus V. & vicimus Imperator coronatus. p. 336. n. 9.

Casus.

Casus omissus manet in dispositione Iuris communis, nisi sit cum excepto conexus. p. 11. n. 2.

Casus Episcopalis nomine non intelliguntur papales occulti Episcopis permitti. p. 598. n. 10.

Castratum.

Castratus voluntariè à se vel ab alio est irregularis? p. 564. et si bona siue ex Zelo castimonie id factum sit. p. 564. n. 2.

Castratus in cunis non est irregularis. p. 564. Vt nec castratus per malitiam hominum. *ibid.* Vel ob mortuum ex consilio Medicorum. p. 565.

Catechumeni.

Catechumeni non obligantur Legibus aurpœni Ecclesiasticis. p. 5. n. 2.

Cathedraticum.

Cathedraticum annuatim exigere est de Lege Discretana. p. 721. n. 3. Quantum possit exigi? *ibid.*

Causa.

Causæ decidendæ ex statutis & consuetudinibus quibus litigantes obligantur. p. 7. n. 12.

Causa sine cognitione est irrita sententia. p. 44. n. 17.

Causa publica est favorabilior quam privata. p. 43. n. 14.

Causa pia magis est exempta quam Clericus particularis. *ibid.*

Causæ piæ relicta in testamento non solemniter valenti non item relicta Clerico. *ibid.*

Causæ sine cognitione inualidè dispensat inferior in lege Superioris. p. 73. n. 3.

Causa alicui cum generalitate delegata tribuitur Iurisdictione quasi in habitu. p. 91. par.

Causæ impulsivæ fallitas non tollit Voluntariè. p. 107. n. 1.

Causa vnde dignoscatur esse impulsiva? *ibid.*

Causæ ante cognitionem non restituitur iniuste à Iudice spoliatus. p. 115. n. 2.

In Causa propria nemo potest esse Iudex, quo sensu? p. 331. n. 2.

In Causa una nemo est ad diversos Iudices trahendus. p. 144. n. 3.
 In Causis connexis debeat personæ etiam diversi fori coram uno Iudice litigare. p. 144. n. 3.
 In Causis piji interponere Iudex suum officium ultro debet. p. 145. n. 5.
 Causæ Iudiciales & Ecclesiasticæ quibus & qualibus possint à Pontifice eiusque Legato delegari. p. 161. n. 1. & seqq.
 Causæ cognitio Iudicialis non prærequiritur ad id, quod Conscientiæ Iudicis relinquatur. p. 166. n. 17.
 Causas etiam Criminales Clericorum potest iudicare Episcopus nondum consecratus. p. 274. n. 2.
 In Causis beneficalibus potest Pontifex partes cogere ad compositionem. p. 276. n. 1.
 Causa cum per Procuratorem agitur, an sententia contra hunc vel contra principale ferenda sit. p. 298. n. 5.
 Causa luri contraria si allegetur, evertit intentionem Actoris. p. 363. n. 5. An in ea quis possit agere per Procuratorem? ibid.
 Causæ beneficales celerem expeditionem postulant. p. 393. n. 4. Cur? n. 5. In ijs contra contumacem proceditur etiam lite non contestata. ibid.
 Causa alicui ratione dignitatis delegata an transeat ad Successorem. p. 592. n. 16.
 Causam à Pontifice delegatam Vicario Episcopi an cognoscere possit Vicarius Capituli. p. 592. n. 16. An Successor aut substitutus Vicarij? ibid. An ipse Episcopus? ibid.
 Causa valdè gravis & ardua non potest etiam à Delegato Principis subdelegari. p. 604. n. 3.
 Causa quænam sit gravis & ardua. p. 604. n. 3. Quomodo in ea expedienda se gerere debeat Prælati, Iudex, Commissarius, & Pontifex? ibid.
 Causarum Varietas quid? & quomodo possit committi? p. 627. n. 8. p. 628. n. 1. 2. p. 643. n. 8.
 Causas arduas an & quasnam Capitulum sede vacante expedire non possit. p. 752. n. 13.
 In causa totam Provinciam concernente sufficit consensus Prælatorum & Capitulum Cathedralium. p. 755. n. 1. Est autem necessarius consensus. n. 2.
 Causa Ecclesiastica quæ? p. 779. n. 2.
 In Causa spirituali si duo Procuratores constituantur, Iudex potest magis idoneum eligere. p. 804. Quid nam alter possit? ibid.
 In Causis arduis non potest Procurator sibi substituere alium. p. 806. n. 2.
 Causa matrimonialis. Vide *Matrimonium*.
 Causa jam bis iudicata appellari non potest, sed supplicari. p. 830. n. 2.
 Causis in quibus non possit assumi Arbitrator? p. 835. n. 9. & 10.
 Causa cadit, qui eam in Iudicium jam deductam potentioris patrocinio committit. p. 841. n. 1.

Causio.

Causio expressa non obest, sed prodest ad tollendum dubium. p. 152. n. 6.
 Cautioem saltem iuratoriæ præstare debet, qui in foro externo absolvendus est ab Excommunicatione. p. 712. n. 4. Non tantum offerenda, sed etiam præstanda. p. 716. n. 7.

Cautionem nimiam ab aliquo exigere est injuriosum. p. 737. n. 1.
 Ad Cautionem de non offendendo cogi potest suspectus de vi. p. 737. n. 3.

Censura.

Ad Censuram incurrendam requiritur contumacia. p. 59. n. 1.
 Censuram non incurrit ignorans, saltem ignorantia non crassa. ibid. n. 1. & 2.
 Censurarum absolutio præmittenda Rescriptis Pontificiis ad effectum illorum. p. 146. n. 4.
 Censura est nervus Ecclesiasticæ disciplinæ. p. 180. n. 2. Eam violandi consuetudo non valet. p. 180. n. 2.
 Censura nulla eligentium aut electi obstat electioni Rom. Pontif. p. 246. n. 2.
 Censuram suspensionis aut interdicti non incurrit Episcopi nisi de ijs expressa fiat mentio. p. 441. n. 4.
 A Censura per Canones indefinitè lata & non reservata potest Episcopus absolvere. p. 514. n. 1. Nisi crimen, ob quod est lata, sit enorme & notorium vel homicidium voluntarium. p. 515. n. 2.
 Censuram per Canones ad certum tempus latam non potest Episcopus relaxare. p. 515. n. 1.
 Censura non solum ex Iure sed etiam ex consuetudine potest introduci. p. 568. n. 2.
 Censura est remedium ordinarium Iudicis Ecclesiastici. p. 601. n. 3.
 Censuram qui contraxit, non debet ab ea in foro externo absolvi ante satisfactionem præstitam. p. 651. n. 3.
 Censuræ contra personas sublimes gradatim gerendæ. p. 674. n. 1. Valida tamen est censura gradatione etiam omissa. n. 2.
 A Censura Canonis absolvere possunt Legati à latere ex præscriptione. p. 690. n. 3. Et quidem quemcumque, ab egressu ex urbe usque ad reditum. p. 695. n. 1.
 A Censura Canonis quos absolvere possint Legati non à latere. p. 695. n. 2.
 Censuram ab inferiore latam an & quomodo relaxare possit Superior. p. 703. n. 1. & seqq.
 Censuram in Parochianos an ferre possint Parochi. p. 704. n. 4.
 Censura non tollitur nisi per Canonicam absolutio-nem. p. 712. n. 2.
 Censuris compescere potest Prælati regulares contumaces. p. 743. n. 1.
 Censuræ absolutio aut Revocatio metu extorta est ipso Iure irrita. p. 811. n. 6. p. 819. par. & prin. Etiam Excommunicationis minoris. p. 819. n. 3. Extorquens est ipso facto excommunicatus. par. & n. 1. Modò censura fuerit validè lata. n. 2.

Census.

Census reservativus quid? p. 820.

Cessatio à Divinis.

Cessatio à divinis quid? à quo & cur possit ferri? remissivè. p. 727. prin. Eam dolo vel culpa sua accusans, tenetur Ministris & Ecclesiæ ad compensationem. p. 727. n. 3.
 Cessationem à divinis potest instituere Capitulum ex triplici causa. p. 732. Sub qua forma. ibid. Formam hanc non tenentur servare alij. ibid.

Cessio honorum quomodo differat à Renuntiatione Leuificij? p. 481. n. 2.

Cessio bonis quem pœnitet, potest consequi ne bona eius vendatur. p. 482. n. 2.

Cessio actionis mutandi iudicij causa facta potest à Reo exceptione repelli. p. 840. n. 3.

Cistercienses.

Cisterciensium specialibus privilegiis nil obstant Rescripta Pontificis, nisi etiam Ordinis Cister, mentionem faciant. p. 74. n. 1.

Cistercienses olim non habebant tanta privilegia, quanta hodie. p. 489.

Citatio.

Citatio est actus iurisdictionis coactiuæ. p. 44. n. 16.

Citatione partis omisâ est sententia irrita. p. 44. n. 17.

Citatus si comparet, non potest in ea causa ad alium iudicem abstrahi. p. 94. n. 1. Rescriptum partis facit sibi commune. p. 95. n. 2. p. 148. n. 2.

Citando iudex concurrens præuenit alterum. ibid.

Citatus non tenetur comparere ad allegandam exemptionem, si per privilegium luri insertum est exemptus. p. 76. n. 8. Vel per luri commune. p. 77. n. 12.

Citandus non est reus ex loco valde remoto sine necessitate. p. 119. n. 1.

Citandus nemo ultra duas, imo nec ultra unam diem à finibus suæ diocesis. p. 119. n. 2. 3.

Citatione re aliòve processu an sit opus in causa notoria. p. 295. n. 7.

Citatio facta à non habente potestatem eius fiat in diem, quâ habebit, est invalida. p. 332. n. 2.

Citatus ad tractandum de die Electionis, an & quando iterum citandus ad diem eius. p. 383. n. 2.

Citatus & contumax ad unum actum citari debet iterum ad aliû, nisi sit ab initio citatus ad totam causam, ibid.

Citatio ad solam notificationem ordinata non est facienda scienti. p. 383. n. 3.

Citandi nominatim vel generatim ante confirmationem electionis, quorum ingressus. p. 450. n. 1. Alioqui confirmatio est irrita. ibid.

Citatione & confirmatione iam peracta si quis opponere aliquid velit, an sit audiendus? p. 450. n. 2.

Citandus an sit reus, cuius contumacia est manifesta. p. 439. n. 2.

Citatio est fundamentum & principium iurisdictionis contentiosæ. p. 625. n. 1. Ea iam facta si moriatur delegatus, non expirat iurisdictione delegati. ibid.

Citatio quomodo olim, & hodie fieri soleat? p. 625. num. 2.

Citatus à duobus ex tribus delegatis an teneatur comparere? p. 629. par. p. 634. n. 1. Si tamen compareat, & omnes sint præsentés, tenetur respondere. p. 634. n. 1.

Citatio an debeat esse trina, vel sufficiat etiam una? p. 634. n. 3.

Citationis preceptoriaræ terminus non debet sine necessitate nimis arctari. p. 637. par.

Citati ad certum diem debent tempore congruo vel confueto adesse. p. 638. n. 1.

Citati ad diem Electionis debent mane adesse. p. 638. n. 2.

n. 1.

Citatus si feruire non possit accedere, an & quomodo teneatur comparere. p. 659. n. 1.

Citatio expedita à iudice incipit processum iudicalem. p. 696. n. 6.

Citatione sola an executor à Legato constitutus perpetuet iurisdictionem. p. 698. n. 1.

Citationi nemo tenetur parere, si iniustam causam exprimat, vel notorium sit fieri ad illicita. p. 742. n. 3.

Citatur Capitulum vt per procuratorem, non vt personam litæ veniat. p. 756. n. 4.

Citatus ad totam causam censetur contumax si recusat, vel procuratorem reuocet. p. 790. n. 1. Condemnandus in expensis à tempore recessus factas. n. 2.

Citandus dominus seu Principalis, si possit, & non eius procurator Generalis. p. 792. n. 2.

Citatio vna preceptoriaræ quomodo æqualeat trini? p. 830. n. 6.

Civitas.

Civitatis nomine in materia odiosa vel suauitatis quid comprehendatur? p. 137. n. 3.

Civitas si interdico subijcitur, subijcitur etiam suburbium. ibid.

Civitas Episcopalis in odiosis non comprehenditur nomine Diocesis. p. 138. n. 4.

Civitatis consuetudo extenditur ad loca vicinia eiusdem iurisdictionis. p. 182. n. 5.

Character.

Characterem imprimit consecratio Episcopalis. p. 277. n. 4. Non tamen novum, sed in presbyteratu conceptus perficit. p. 535. n. 1.

Characterem imprimenda Sacramenta non sunt iteranda. p. 542. n. 2.

Charitativum.

Charitativum subsidium aliisque exactiones an & quomodo teneantur prestare Vicarij. p. 496. n. 5. An & exempti, si habeant Parochiam non exemptam, ibid.

Charitativum subsidium qui potest exigere, potest tardantes etiam cogere. p. 607. n. 2.

Charitativum subsidij exactio est de lege Dioceliani Episcopi. p. 72. n. 3.

Charitativum subsidium postulare an possit Capitulum sede vacante. p. 752. n. 3.

Chiemenfis.

Chiemenfis Ecclesia est Regularis & Cathedralis. p. 286. n. 1.

Chirurgus.

Chirurgus cum debita diligentia agens non sit irregularis ob homicidium aut mutilationem. p. 532. n. 1.

Chirurgiam exercens Clericus quomodo ob homicidium fiat irregularis? p. 532. n. 1. & 2.

Christiana.

Christiana vnctione aliquid benedicendi potest non potest obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 3.

Christiana sit ex oleo & balsamo; quid significet? p. 540.

Christimate unguuntur manus & Caput Episcopi in eius consecratione. p. 540. id non obseruatur Græci. ibid.

Christimate vnquantur fideles post baptismum in vertice. ibid.

Christimatione frontis indicatur Impositio manus seu Confirmatio. p. 540.

Clarus.

Clavis.

Clavium traditione traditur possessio domus. p. 174 n. 1. Clavium Ecclesiasticarum potestatem nullam habet Abbatissa. p. 746. n. 2. & 3. V. Abbatissa.

Clausula.

Clausula, quæ de iure communi inest, semper subintelligitur, p. 48. n. 4. Nisi expressio requiratur ut forma. p. 67. n. 1. Clausula naturali actus substantiæ contraria reddit eum nullum. p. 35. n. 13. Clausula legali actus substantiæ contraria relinquit validum, sed mutat in alium. p. 35. n. 14. Clausula contractus in dubio pro valida potius quam pro non adiecta habenda. p. 36. n. 14. Clausula generalis Non obstanto adiecta legi communi tollit omnes particulares consuetudines & statuta. p. 37. n. 12. Et privilegia. p. 58. n. 16. Clausula Motus proprii non est contra rationem Rescripti. 62. n. 4. Clausula: si preces veritate nitantur. in omni Rescripto habet intelligitur. p. 68. n. 3. Est substantialis in Rescriptis non iustitiæ, sed gratiæ. p. 67. n. 2. Clausula ex certa scientia nil operatur in ijs, quæ præsumitur Princeps ignorare. p. 72. n. 2. Clausula si non omnes potestis, quid operetur? p. 85. n. 2. p. 631. n. 3. Clausula generalis Rescripti aut Legis derogat Regulæ privilegio extra corpus iuris. p. 75. n. 4. Quævis privilegium habeat Clausulam de speciali mentione. ibid. n. 5. 6. Nisi sit remuneratorium aut in modum contractus, p. 76. n. 7. Clausula generalis non derogat Privilegio Regulæ in corpore iuris. p. 75. n. 4. Clausula ex certa scientia æquivaler quandoque plenitudini potestatis. p. 82. n. 3. Clausula & quædam alia persona non multos sed ad summum quatuor denotat. p. 91. par. p. 147. par. Nec maiores aut digniores, sed æquales aut minores commemoratis. p. 92. n. 3. Clausula & alia negotia denotat non maiora sed æqualia aut minora prædictis, p. 92. n. 3. Clausula generalis seu indefinita comprehendit tantum similia prædictis. p. 92. n. 3. Nisi habeat signum universale, stylo non repugnante. ibid. Vel nisi sit expressè alia mens disponentis. p. 93. n. 4. Clausula si non obstat Impedimentum Canonicum; semper subintelligitur in Rescriptis ad beneficium, p. 97. n. 2. Clausula transponenda est, ut Rescriptum iustitiæ concordetur cum iure communi. p. 97. n. 2. Clausula in medio posita ordinariè non refertur ad utrumque extremum. p. 97. n. 2. Clausula quantum de iure possumus, quid comprehendat? p. 97. n. 1. 2. Clausula non obstante pacto non tollit pactum juratum. p. 99. n. 2. Clausula si ita est; subinde tantum ad immediatè antecedens, subinde ad omnia refertur. p. 114. n. 3. p. 142. par. Clausula frequentium dispositionum derogatoria si in

lege conciliari expressè vel tacitè ponatur, quid intersit? p. 120 n. 6.

Clausula ex certa scientia, proprio motu non derogat Regi specialè sui mentionem requirenti. p. 121. n. 6. Clausula ex certa scientia vel motu proprio potest obreptionem tollere. p. 121. n. 6. p. 548 n. 5. Sed non potest suppleere voluntatem. p. 121. n. 6. Clausula ex certa scientia facit Rescriptum validum, licet prioris, cui est contrariu, non meminerit. p. 648. n. 5. Clausulam non obstante, quod pro alio scripserimus, debent habere litteræ posteriores ad eundem collatorum datæ de providendis beneficiis. p. 126. n. 3. Clausula, vel alio quovis modo refertur tantum ad proximè antecedentia, maxime in odiosis. p. 152. n. 1. Clausula non obstantibus non tollit obstacula temporalia sed quæ gratiam extinguunt. p. 158. prin. Intelligenda secundum limites concessionis. p. 158. n. 1. Clausula generalis non sufficienter derogat statuto aut consuetudini particulari. p. 255. n. 3. Clausula Canonis nisi dispensetur quid valeat? p. 351. num. 6. Clausula aliter non valeat in c. quia propter refertur non ad ea quæ iustitiæ, sed quæ formam spectant Electionis. p. 385. n. 7. Clausula in fine quando refertur vel non refertur ad omnia antecedentia. p. 385. n. 7. p. 394. n. 5. Clausula non obstantibus indicat voluntatem dispensandi in impedimento quocunq; p. 548. n. 5. p. 559. n. 2. Clausula si non ambo quomodo intelligenda quoad impeditum. p. 659. n. 3. Clausula præelectionis: si non omnes, tunc tu. p. 670. num. 1. Clausula commissioni adiecta an per consensum partium tolli possit, vel non possit? p. 670. n. 3. Clausula generalis ex certa scientia, plenitudine potestatis. Non supplet defectum speciali dispensatione dignum. p. 769. n. 3. Clausula in decreto electionis: & alii mihi consentientes non comprehendit inhabiles. p. 798. n. 3. Clausula procuratorij: ad omnia, etiam speciale mandatum requirentia, quid comprehendat? p. 802. Quid si speciales casus sint expressi cum clausula: & ad alia. ibid. Clerici. Clerici non possunt à Laicis onerari propter defensionem aut alia commoda collata. p. 40. n. 6. Clericis exactiones, collectas, angarias imponere est contra immunitatem. p. 40. n. 7. Clericos illegitimè natos non comprehendit Rex Civilis, reddens tales intestabiles. p. 40. n. 7. Clerici possunt sua immobilia vendere externis contra statutum civile. p. 41. n. 7. Clericis non obest temporis ad præscriptionem necessarij abbreviatio per statutum civile. ibid. Clericos dehonestant onere à Laicis imposta. p. 41. num. 8. Clerici eorumq; bona subsunt Magistratui Ecclesiastico. p. 42. n. 9. Clerici si quoad se vel res suas subessent etiam Laicis, durioris forent conditionis quam Laici. ibid. Clerici non comprehenduntur Legibus civilibus, ge-

neratim quidem latis sed ex obiecto onerosi. p. 39. n. 4.

Clericorum nomine in odiosis non intelligitur Episcopus aut Religiosi, sed in fauorabilibus. p. 137. n. 2. p. 414. p. 578. n. 1.

Clerici in odiosis non intelliguntur nomine populi, sed in fauorabilibus. ibid.

Clericus Episcopo inferior est incapax conferendi Sacramentum Confirmationis aut Ordinationis. p. 178. n. 2.

Clerici seniores præferendi Junioribus in electione, responsione & subscriptione. p. 205. prin.

Clericorum nomine an & quomodo comprehendantur Canonici. p. 215. n. 1.

Clerici plures vnius Ecclesiæ quando faciant vel non faciant unam Congregationem seu Collegium. p. 230. prin.

Clerici seipso ab vna ad aliam transferre non possunt Ecclesiam. p. 238. n. 2.

Clerici in causis etiam criminalibus possunt iudicari ab Episcopo confirmato, nondum consecrato. p. 274. n. 2.

Degradari solemniter non possunt, nisi à consecrato. ibid.

Clerici violentibus immunitatem Ecclesiasticam si se non opponant, interdum censuram incurrunt. p. 407. n. 6.

Clericus non potest renuntiare priuilegio fori & Canonis. p. 463. prin.

Clerici & Episcopi sunt ab Ecclesia alendi. p. 475. n. 1. Etsi ob crimen sint à beneficijs suspensi vel depositi. ibid.

Clericum occultè suspensum aut irregularem non potest Episcopus à ministerio aut susceptione Ordinis repellere. p. 507.

Clericum occultè criminofum non potest Episcopus prohibere, sed monere, ne ordinem exerceat aut suscipiat. p. 507. p. 515. Occultè criminofus quis? ibid.

Clericus ob crimen graue & notorium potest prohiberi ab exercitio & susceptione ordinis. p. 515. n. 1. Si non prohibeatur, potest post emendationem publicè notam suscipere vel iterum exercere ordinem. p. 515. n. 3.

Clericus in peccato mortali actum Ordinis sacri exercens probabiliter peccat mortaliter. p. 515. n. 2.

Clerici tantum, & non laici, possunt pro ordinibus liberè accedere ad alium, si Ordinarius sit suspensus ob ordinationem alieni. p. 522. n. 1.

Clericus in minoribus Chirurgiam aut Medicam exercens sit irregularis ob homicidium venialiter culpabile. p. 532. n. 1. In maioribus, ob homicidium aut mutilationem prorsus inculpabilem. n. 2.

Clericis non licet Chirurgiam aut Medicam exercere, nisi necessitas aut pietas exigat. p. 532. n. 1.

Clericus in minoribus non potest eligi sed tantum postulari in Episcopum. p. 534. n. 2.

Clericus ad sacrum Ordinem sine titulo aut patrimonio promotus, à quo sit alendus? p. 514. n. 3. p. 537. n. 4.

Clerici possunt ex consuetudine esse Principum secularium consiliarij, Cancellarij, & Iudices in ciuilibus. p. 560. n. 3.

Clerici possunt esse legitimi Tutores suorum agnatorum. p. 560. n. 3.

Clerici possunt esse Tutores & Defensores personarum miserabilium. p. 560. n. 2.

Clericus in sacris ducens mortuam vxorem, aliam non effigamus. 567. n. 1. Contrahit tamen irregularitatem indispensabilem. ibid.

Clericus in sacris ducens Virginem non est bigamus. p. 569. n. 2. Est tamen irregularis sed dispensabiliter ab Episcopo. ibid.

Clericus bigamus priuatus est omni priuilegio Clericorum. p. 569. sub excommunicatione prohibitus est clericalis habitus & tonsura. p. 569.

Clerico in sacris abire velit, an negari possint commendatitiae aut testimoniales. p. 570. n. 4.

Clerici seculares olim debebant Archiepiscopo, hodie possunt cuius approbato confiteri. p. 580. n. 1.

Clericus ad agendum pro Ecclesia sua, admittitur sine mandato, si taceat de rato. p. 659. n. 2. si in causis criminali, quis tum Iudex? ibid.

Clericus an testatur Episcopo promittere obedientiam in scripto, vel cum iuramento? 737. n. 2.

Clerici in maioribus coram quo Iudice & quibus causis possunt esse aduocati? p. 779. n. 2.

Clericorum collegia comprehenduntur nomine Ecclesia. p. 837. n. 2. Possunt petere restitutionem integram. ibid. Vide *Restitutio in integrum*.

Clerici possunt per Legatum & vltimam voluntatem obrinere rem litigiosam. p. 842. n. 7. Imo etiam per emptionem. n. 8. Sed hoc dedecet. n. 9.

Clerici possunt in temporalibus compromittere à Laicum. p. 849. n. 4.

Clericus Peregrinus.

Clerico in sacris, si peregrinari velit, an commendatitiae aut testimoniales possunt negari? p. 570. n. 4.

Clericus peregrinus sine dimissorijs ordinandus non est, etsi iuramento supplere velit. p. 571. par. An à per legitimos testes probet? p. 571. n. 2.

Clericus peregrinus sine Formatis aut commendatitij an sit permittendus celebrare? p. 570. n. 3. p. 571. n. 1.

Clericus peregrinus ob defectu formatarum repulsus, an adhuc possit celebrare priuatim? p. 572. n. 1. Idque tolerare Episcopus? ibid.

Clericis peregrinis quibus & quomodo prohibere possit Episcopus celebrationem in Ecclesijs & regularium. p. 572. n. 3.

Clerici peregrini non sunt à collatoribus inferioribus sine Episcopi examine instituendi? p. 572. n. 1.

Clericum peregrinum non potest Archiepiscopus in suo territorio delinquentem punire. p. 731. n. 1.

Coadiutor.

Coadiutor cum potestate succedendi nulli Praeferri potest sine facultate Pontificis. p. 533. n. 5. p. 782.

Coadiutor Episcopo seni aut infirmo dandus. p. 478. n. 6. Alendus ex redditibus Episcopatus. ibid.

Coadiutor si detur, non hoc ipso habet succedendi. p. 502. n. 2.

Coadiutor subinde datur Episcopo de dispensatione suspecto. p. 662. n. 2.

Cæmeterium.

Cæmeterio benedicere potest Archiepiscopus ante acceptum pallium. p. 460. n. 1.

Collatorem vnum Beneficiorum non solet Papa duobus gravare mandatis de providendo, p. 125. n. 3. p. 140. Etiam respectu diuersarum Ecclesiarum. p. 142. n. 2. Collator grauius ab vno Pontifice de Providendo potest similiter ab alio sine clausula grauari. p. 141. par.

Collatio Beneficiorum spectat Iure ordinario ad Episcopum; Iure speciali quandoque ad alios, p. 142. n. 2.

Collatio Beneficij à Pontifice impetrata sine mentione prioris est irrita & obreptitia. p. 143. n. 1.

Collatio Beneficij non acceptata quid tribuat Iuris? p. 154. n. 1.

Conferendorum Beneficiorum Ius non potest præstari à Laicis, p. 179. n. 2.

Collatio Beneficij à Suspendo, Excommunicato, per seculiter interdicto, sed non denuntiato valet, nisi contra exceptum sit, p. 188. n. 6. & 7.

Collationem antè factam, in communicatione acceptans non acquirit Ius in beneficium. p. 206. n. 1.

Collatio Beneficij interdum dicitur Electio. p. 227. n. 1.

Collatio libera Beneficij quomodo differat ab Electione. p. 228. n. 4.

Collatio Laicorum autoritate facta est irrita, & acceptans est excommunicatus, & suspendendus. p. 236. n. 16.

Collatio facta non habenti legitimam ætatem est invalida. p. 255. n. 4.

Collatio facta illiterato, quando sit ipso Iure irrita vel reuocanda. p. 257. n. 10. & 11.

Collatio Simoniacæ est omni Iure invalida. p. 259. n. 17.

Conferens dignitatem, Prælaturam, aut beneficium meratum indigno quam penam incurrat? p. 261. n. 5. p. 262. n. 6. 8. Quomodo conferens beneficium simplex? p. 265. n. 9.

Collatio an ei, cui invalidè facta est, possit iterum fieri? p. 270. n. 2.

Collationem Dignitatis à Laico acceptans redditur ad illam & quàmuis aliam inhabilis, p. 351. n. 8.

Collatio facta cum prauitate simoniaca, etiam ignonate prouiso est invalida, p. 387. n. 1. Et quidem ipso Iure. n. 2. Post triennem tamen possessionem tutus est talis prouisus, p. 388. n. 2.

Collator ex Ecclesiasticum si quis ob personam certam præteritam iniuste grauet, ipso facto excommunicatur, p. 405. n. 1. Licet eum grauet ex mandato alieno. n. 4. aut eius tantum consanguineum. n. 3. Idem est quoad eligentem, postulantem, confirmantem. n. 3.

Collationis primæ valor si sit dubius, consultò petatur alia. p. 419. p. 346. n. 1. Potest prouisus vtraque se defendere. p. 420.

Conferens Parochiam non habenti animum intra annum suscipiendi Sacerdotium, tenetur in huius defectum restituere fructus. 439. n. 5.

Collatio Pontificis est irrita, si Ordinarius præuenit, p. 448.

Collatio Ordinarij est irrita, si Pontifex præuenit, p. 448. n. 1.

Conferre beneficia potest Episcopus ante Consecrationem. p. 452. n. 5.

Conferre qui potest beneficium, non hoc ipso potest etiam eius resignationem accipere. p. 4. Sæpè tamen ita consuetudo legitima fert. ibid.

Collatoris consensus requirendus, antequam admittatur ab Episcopo renuntiatio Beneficiati. p. 486. n. 5. quomodo & Cur? ibid.

Collationis Ius deuoluitur ad Archiepiscopum si Capitulum ei immediatè subiectum per semestre id negligat. p. 499. Ad Pontificem, si & Archiepiscopus per aliud semestre negligat, ibid.

Collatio si ad Episcopum & Capitulum simul spectet, quando possit ab vno sine altero fieri? p. 509. p. 504. n. 2.

Collegium ex Clericis & Laicis numero vel potestate æqualibus est Ecclesiasticum. p. 46. n. 7.

Collegiorum plurium collegiatim sumptuorum consensus communis in quo consistat? p. 90. n. 9.

Collegia plura si ad vnum actum concurrant, singula vnã tantum habent vocem. p. 90. n. 9.

Collegium quando faciunt aut non faciunt plures Clerici vnus Ecclesiæ? p. 230. prin.

Collegium quodvis vt primo constituatur, requirit minimum tres personas. p. 230. n. 1. p. 232. n. 5. Vt conseruetur saltem imperfectè, requirit duas. p. 231. n. 2. In vna conseruantur Iura Collegij, non Collegium, ibid.

Collegium vnus non facit. p. 213. n. 3.

Collegij Iura vnus non potest acquirere, sed retinere. p. 213. n. 2. & 5. p. 231. n. 2.

Collegium Ecclesiasticum vt constituatur, requirit, Caput; non item Politicum. p. 231. n. 1. p. 232. n. 6.

Collegij Iura personalia extinguuntur extinctis omnibus personis; realia remanent in loco aut solo. p. 231. n. 5.

Collegium Ecclesiasticum vnus debet vnus habere caput non plura. p. 232. n. 6. Nisi inuicem subordina. p. 233. n. 7.

Collegia plura si conueniant vt plura, vel vt vnus, quomodo eorum computanda suffragia. p. 338. n. 5.

Collegij consensus communis potest tantum fieri à collegialiter congregatis. p. 343. n. 2.

Collegij pars maior in decretis & consultationibus non sumenda à numero sed autoritate, ratione, &c. p. 384. n. 4.

Collegium quomodo proprium Iuramentum possit præstare. 398. n. 4.

Collegium an inter se facere possint Studiosi. p. 789. n. 2.

Collegia Clericorum & Religiosorum comprehenduntur nomine Ecclesiæ. p. 837. n. 2. Gaudent beneficio Restitutionis in integrum, ibid.

Collegia opificum aut Mercatorum non gaudent beneficio restitutionis in integrum. p. 837. n. 2.

Collegia Studiosorum gaudent beneficio restitutionis in integrum. p. 837. n. 2. & p. 838. n. 4.

Colonus.

Colonus fundum non suo sed domini nomine possidet p. 84. n. 2. eo deiecto competit actio Domino, ibid.

Colonus, præter casus in specie, excipiens & ceteros

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

D 2

for.

fortuitos intelligit prioribus æquales tantum, & minores. p. 93. n. 3.

Colonus negans pensionem in posterum, spoliatur dominum possessione Juris. p. 299. n. 6.

Coloni originarii vecturas angarioles domino debitas non tenentur alteri præstare. p. 730. n. 2.

Coloni an tempore belli gaudere debeant securitate. p. 758. n. 1. & 2.

Commenda.

Commenda quid sit, p. 297. n. 1.

Commenda perpetua habet vim & effectum tituli. ibid. p. 399. n. 1. In quo differat à titulo. p. 297. n. 1.

Commendata beneficia semper manent in manu commendantis. ibid.

Commenda perpetua, habenti jam aliam Ecclesiam, dari non potest nisi à Pontifice. p. 297. n. 1.

Commendanda Ecclesia Parochialis nemini nisi habenti annum XXV. inchoatum, & Sacerdoti; nec ultra sex menses. p. 408. par. Tempus hoc prorogare ob necessitatem Ecclesiæ potest Episcopus, vel sede vacante Capitulum. p. 408. n. 3.

Commendæ ab Episcopis & Prælati non dandæ, nisi ob necessitatem vel utilitatem Ecclesiæ. p. 409. n. 1.

Commendam duarum Ecclesiarum curatarum nemo potest simul habere. p. 409. n. 2.

Commendari ad sex menses potest à Capitulo sede vacante Beneficium, cuius libera collatio est Episcopi. p. 705. n. 3.

Commissio Commissarius Vide Delegationem, Iudex Delegatus.

Commissio est generalissimè facta non est ad tollendum Jus tertij. p. 22. n. 10.

Commissione intrinsicè modificatâ irritus est actus conditione aut modo non servato. p. 48. n. 7.

Commissio forma substantiali non servata processus est irritus. p. 110. n. 6. quæ forma sit substantialis est ibid.

Commissario si de duobus alternativè inquirendum, sufficit ad effectum ostendi vnum. p. 71. n. 1.

Commissario quid agendum, si beneficium notoriè indigno jubeatur conferri. p. 73. n. 3.

Commissarius constitutus an sit habilis, colligi potest ex tempore *Data*. p. 78. n. 1.

Commissarius Pontificis eiusque Legati, sed non ad lites, si munus accipit, validè accipit. p. 166. n. 14.

Commissarius in arbitrio subinde est, an reuocationem renuntiantis admittat. p. 482. n. 4.

Commissarius non debet ardua expedire sine relatione ad Superiorem. p. 604. n. 3.

Commissio proprium est, ut re integra possit revocari. p. 313. n. 7.

Commissio generalis non comprehendit ea, quæ sunt specialia. p. 607. n. 2.

Committere causam appellationis remedio ablato potest solum Princeps. p. 642. n. 5.

Commissarius quod facit secundum voluntatem committentis, casetur non ipse sed committens facere. p. 660. n. 4.

Committere causam secularem nulli solet Iudex Ecclesiasticus, antequam ea sit ad ipsum devoluta. p. 664. n. 2.

Committens non facile præsumendus est elegisse industriam personam. p. 670. n. 1.

Commissio adiecta clausula an & quando per partium consensum tolli possit, vel non possit? p. 670. n. 2.

Commissarius Principis ad nudum ministerium debet plerumque ipse personaliter exequi. p. 671. n. 5.

Commissio verba benignè accipiendæ, ut videtur. p. 678. n. 2.

Commissio specialis derogat generali etiam obsequie eius mentione. p. 688. n. 1.

Commissarius generalis an & quando prohibere possit Speciali processum? p. 688. n. 1.

Commissio nova non est necessaria ad incidentia. p. 835. n. 6.

Commendatitia.

Commendatitia quid sint? p. 570. n. 3. Olim distiguntur communicatitia & pacificæ. ibid.

Commendatitia vel testimonialis an negari possint Clerico peregrinato, vel abituro? p. 570. n. 4.

Commendatitia quomodo differant à Dimissionibus testimonialibus & forinatis? p. 570. n. 3.

Commendatitia non debent dari indignis commendatione. p. 571. n. 5.

Communio.

Communio Laica & Clericalis quid? p. 237. n. 1.

Communio nulli criminoso negatur in fine vite, si peniteat. p. 238. n. 2.

Communio in fermentato sumere non possunt Latine Ecclesiæ subditi in vicinâ Græca. p. 510.

Communio etiam in occulto non potest negari indigno, ex sola confessione noto. p. 702. n. 4.

Communitas. Vide Collegium.

Communitas carens Iurisdictione non potest facere statutum, nisi per modum pacti. p. 19. n. 3.

Communitas independens absolutam habet potestatem, sicut Princeps. p. 20. n. 4.

Communitas studiosorum sine Rectore non potest facere statutum nisi per modum pacti. p. 20. n. 4.

Communitas tota potest renuntiare privilegio communi. p. 30. n. 12.

Communitas in statutis suis non censetur velle recedere ab antiquis consuetudinibus. p. 46. n. 4.

Communitas pagi non potest per pactum aut statutum instituire festum, sed per consuetudinem. p. 19. n. 2.

Communitas aut eius Regente delinquente vel contumace potest totum territorium subijci Interdictio locali. p. 210. n. 1.

Communitatis parte aliqua peccante an & quomodo possint puniri etiam reliqui? p. 214. n. 5.

Communitatis Jura personalia extinguuntur extinctis omnibus personis; realia remanent in loco aut solo. p. 231. n. 5.

Communitas cum per procuratorem agit, sententia contra illam, non contra istum ferri debet. p. 298. n. 5.

Communitas potest perdere Jura sua, si totum corpus delinquat. p. 741. n. 1.

Communitatis autoritate gestus actus an valeant, si aliqui ex gerentibus sint inhabiles? p. 798. n. 3.

Communitas seu Respubl. potest petere restitutionem in integrum. p. 837. n. 2. Etiam post elapsum quæ-

quadruplum à facta latione. p. 328. n. 4. Ex quibus
causis? n. 5. *Quomodo?* n. 6.

Compositio.

Compositio amicabile quomodo differat ab Arbitro
& Arbitratore. p. 345. n. 7. Quandoque dicitur Ar-
bitrator. *ibid.*

Compositio amicabile alius est compromissarius;
alius non compromissarius. p. 345. n. 7.

Vide Arbitrator.

Compromissum.

Compromittere possunt eligentes in alium, unum vel
plures. p. 263. n. 1. Non tamen in Laicos. *ibid.*

Compromittere potest Capitulum Collegiatum in su-
um Episcopum. p. 263. n. 2.

Compromittentes non tenentur recipere nomina-
tionem, nisi idoneus sit. p. 364. n. 4.

Compromissarii Electores si elegerint invalidè, non
possunt ad aliam electionem accedere. p. 267. n. 3.
Sed si iuncti sunt officio. p. 314. n. 7. p. 441. n. 2.

Compromitti potest in aliquos ab aliis nominandos.
p. 312. n. 1.

Compromissio fieri potest in personas numero pares
vel impares. p. 312. n. 2.

Compromissum de electione ut valeat, debent omnes
Capitulares consentire. p. 301. n. 3. p. 312. n. 3. *Vide*
etiam. p. 347. n. 1. An tacitus sufficiat consensus?
p. 312. n. 5.

Compromissarii ad eligendum possunt etiam postu-
lare. p. 313. n. 5.

Compromissum revocari non potest re non amplius
integra. p. 313. n. 7. An revocari possit re adhuc in-
tegra? *ibid.* Quid sit hic rem esse vel non esse inte-
gram? *ibid.*

Compromissum in dubio censetur in utilitatem Ec-
clesiæ, non Compromissariorum. p. 313. n. 7.

Compromissum re etiam integra non potest revocari
nisi per maiorem partem Capituli. p. 314. n. 8.

Compromissarius potest dari potestas absoluta vel li-
mitata. p. 318. n. 1.

Compromissarius si sit unus tantum, nullo modo po-
test seipsum eligere. p. 319. n. 1. *Quomodo* possit se-
ipsum coeligere? *ibid.*

Compromissarii possunt unum ex seipsum eligere.
p. 320. n. 3.

Compromissi formam assumere non tenentur eligen-
tes, nisi eorum sint pauci. p. 347. n. 12.

Compromisso si fiat Electio, non debent servari re-
quisita ad formam serotinij. p. 348. n. 16.

Compromissariorum aliqui si scienter indignum e-
ligant, priuantur iure eligendi. p. 349. n. 17. ad quem
idam deuoluatur? *ibid.*

Compromissarii tempus, intra quod eorum potestas
eligendi expiret, constitui potest. p. 372. n. 2.

Compromisso si fiat electio, est etiam ab uno, com-
muni nomine promulganda; alioqui irrita. p. 414.

Compromissi forma, ut eligatur in quem plures eli-
gentium non absolute sed comparatione aliorum con-
senserint, est invalida. p. 415. Idem est de eiusmodi
pluribus ex compromissariis. p. 416.

Compromissum valet sub hac forma, ut in quem ma-

ior & sanior pars capitularium secretis suffragiis consen-
serint, compromissarii eligant. p. 423. Estque forma
ex scrutinio & compromisso mixta. *ibid.*

Compromissarii si intra trimestre à die Vacationis
negligant eligere Episcopum, deuoluuntur Ius ad proxi-
mum superiorem. p. 440. n. 2. Si eligant indignum ad
compromittentes. p. 441. n. 2. Et si scienter elegerint
indignum ad Episcopatum, suspensi sunt à beneficiis ad
triennium. n. 3. & p. 442. n. 7. Non item si ad inferio-
rem dignitatem vel beneficium. p. 441. n. 5. Aut si
compromissarius sit Episcopus. n. 4.

Compromittere Moniales quoad electionem non
possunt, nisi in Episcopum, vel Ordinis Prælatum. p. 447.
num. 14.

Compromissarius à partibus constitui non potest, qui
est minor XX. annis. p. 668. n. 3.

Compromittere non potest Procurator, nisi habeat
speciale mandatum vel liberam administrationem.
p. 802.

Compromissarii seu Voluntarii Arbitri qui? p. 843.
n. 2. *Quomodo* differant ab Arbitris Iuris seu necessa-
rijs. n. 3. & seqq.

Vide Arbitrator.

Compromissum ad similitudinem Iudiciorum reda-
ctum est. p. 844. n. 6. p. 848. n. 1.

Compromittentium mens non est, iniquo Arbitri Iu-
dicio stare. p. 845. n. 6. p. 846. n. 2 & 3.

Compromittentes cum iuramento in fœminam as-
debeant eius arbitrio stare? p. 849. n. 3.

Compromittere in temporalibus possunt Clerici in
Laicum. p. 849. n. 4. Non item in spiritualibus. p. 852.
n. 1. Nisi ex plenitudine potestatis Pæpali. n. 2.
Vel nisi adiunctus sit Clerico. p. 853. n. 2.

Compromittere an possint, qui rem alienare non
possunt? p. 850. n. 3. An qui Iuri renuntiare non pos-
sunt? *ibid.*

Compromitti potest etiam in Iudicem siue Ordina-
rium siue delegatum. p. 851. n. 1.

Compromittere non potest, qui nequit transigere.
p. 853. n. 2.

Compromittens absolute in Arbitrum quomodo te-
neatur arbitrium seruare; vel parti, quanti interest, sol-
uere? p. 853. n. 3. & seqq.

Compromittens sub pœna in arbitrum, quomodo
teneatur ad arbitrium, vel pœnam, vel utrumque? p. 854.
n. 6. & seqq.

Compromittens ad quid teneatur, si iurauit se senten-
tia arbitri staturum? p. 854. n. 11. & seqq.

Compromissum in Ordinarium finitur morte com-
promittentis. p. 856. n. 4. Sed salua Iurisdictione
ordinariæ. *ibid.*

Compromissum fieri non potest super rebus per sen-
tentiam certam iam decisis. p. 856. n. 1.

Compromissum ad firmandum dari possunt obsides.
p. 856. n. 2. Quando soleant dari? *ibid.*

Compromissum in duos arbitros ita, ut in discordia
eligant tertium incertum, non valet. p. 857. n. 3.

An vi talis compromissi valeat sententia concorditer
ab ijs lata? p. 858. n. 4. An valeat, si concorditer e-
ligant unum tertium? *ibid.*

Compromissi obligatio non transit ad hæredes compromittentium, p. 859. n. 1.

Compromissum Prælati aut Rectoris Ecclesiæ an & quomodo transeat ad Succesorem, p. 859. n. 2.

Compromittendo videtur quis transigere, p. 861. n. 4.

Compromissum censetur Iure transactionis, p. 861. num. 4.

Concessio.

Concesso uno conceduntur & alia ad id necessaria, p. 607. n. 2. Nisi sint specialia, ibid. An etiam ea, quæ non simpliciter sed moraliter tantum sunt necessaria, ibid.

Concessa à Iure communi subinde conceduntur etiam à Principe, cur? p. 789. n. 3.

Concessio specialis æstimatur pluris quàm generalis, p. 789. n. 3.

Concessum intelligitur in materia communiter non prohibita, quod prohibito non reperitur, p. 454. n. 5. p. 799. n. 2.

Concilia.

Concilium Lateranense an. 1215. habitum, p. 1. n. 3. Proponit fidei Catholicæ explanationem, ibid.

Concilium generale Lugdunense sub Gregorio X. celebratum An. 1274. p. 3. n. 1. Desinit Spiritum sanctum à Patre & Filio ut ab uno principio procedere, ibid.

Concilia generalia habent tacitam clausulam derogatoriam omnium sequentium dispositionum, p. 56. n. 7. p. 120. n. 5.

Concilio nouissimo, ut est modò Tridentinum, non derogatur per posteriora, nisi cum speciali eius mentione, p. 56. n. 8. Vide p. 120. n. 6.

Concilio generali ut derogetur per posteriorem legem, opus est clausula, p. 56. n. 7. Nisi aliunde satis de mente legislatoris constet, p. 56. n. 9.

Conciliari legi tacitam tantum habenti clausulam derogatur per clausulam generalem, vel ex certa scientia, motu proprio, p. 120. n. 6. Non item habenti clausulam expressam, ibid.

Concilium Lateran. præscribit formam in Excommunicatione seruandam, p. 142. par.

Concilium Sardicense Oecumenicum An. 347. prohibet, ne Episcopus ad alium se transferat Episcopatum, p. 237. prin.

Concilium posterius concordandum cum prioribus, p. 238. n. 2.

Concilia per Rom. Ecclesiæ auctoritatem robur accipiunt, eique legem non præfigunt, p. 242. par.

Concilio generali quomodo sit, vel non sit superior Pontifex Rom. p. 243. n. 2.

Concilium generale quando possit eligere Pontificem Rom. p. 248. n. 5.

Conciliis quomodo olim Imperatores interfuerint? p. 273. n. 6.

Concilij generalis in Canone quando dispensare possit Episcopus? p. 351. n. 6.

Concilium generale congregare est reseruatum Pontifici, p. 451. n. 1.

Concilij generalis in Canonibus non facile dispensat Pontifex, p. 481. n. 2.

Concilia quatuor generalia, ut sancta Evangelia recipienda, p. 481. n. 2.

Concilij Constantinop. I. generalis Canonem recepit Ecclesia; sed solum definitionem contra Macedonium, p. 481. n. 2.

Concionator. V. Predicator.

Concionator quomodo possit de Criminibus ex sola confessione notis in Cathedra agere, p. 703. n. 6. Quomodo indignum ex sola confessione notum ab Eucharistia dehortari, n. 7. An & quomodo si habet jurisdictionem, eiusmodi peccatorem publice excommunicare, n. 8.

Concordata.

Concordata Germaniæ non relinquunt locum gratiæ expectatiuis, p. 126. n. 3.

Concordata Galliæ habent, vt hodie adhuc electio Prælati spectet ad Capitulum, p. 233. n. 8. p. 240. n. 3.

Concordatis Germaniæ non obstantibus potest Pontifex quandoque negare confirmationem legitime electo, p. 239. n. 1.

Concordata Germaniæ censentur transisse in pactum p. 692. n. 2. Ij ex plenitudine potest, sed non solet derogare Pontifex, ibid.

Concordia.

Concorditer aliquid fieri, quid sit? p. 312. n. 4. In Concordia facta Electio quæ censetur? p. 355. n. 6.

Concubinarius.

Concubinarius olim ipso facto & Iure fuit suspensus, p. 568.

Concubinas plures qui habuit non est bigamus, p. 568.

Concupiscentia.

Concupiscentia est radix omnis mali, p. 14. prin.

Conditio.

Conditio negotij intrinseca si omittatur, agitur inualide, p. 48. n. 7. Si extrinseca, valide, ibid. n. 8.

Conditio non potest rem in esse, p. 103. n. 4.

Conditionis, quæ de Iure inest, expressio nihil operatur, p. 110. n. 6. Neque obest, p. 152. n. 6.

Conditio de futuro contingenti suspendit dispositionem, p. 169. n. 1.

Conditio ex natura vel necessitate inexistens, non facit etiam expressam dispositionem conditionatam, p. 243. n. 1.

Conditiones quæ de Iure insunt, sæpè expressè ponuntur, p. 609. n. 1.

Conditioni aut formæ potest renuntiari, si in bonum priuatum requiratur; non item si in bonum publicum, p. 631. n. 3.

Confessarius.

Confessarius cautè examinet in rescriptis Veritatem precum ex tempore Data & forma literarum, p. 189. n. 7.

Confessarius Episcopi potest eum ab omni suspensione & irregularitate ex occulto delicto contracta liberare, p. 478. n. 5.

Confessarius Clericorum secularium olim fuit Archiepresbyter; hodie potest esse quiuvis approbatus, p. 580. n. 2.

Confessarij pro vna vice eligendi priuilegium quomodo intelligendum? p. 589. n. 7.

Confessarius approbare potest de Iure Vicarius, p. 598. n. 2.

Confessarum eligendi potestas an expiret per mortem concedentis? p. 672. n. 7.
 Confessarius an possit pro penitentia iniungere opus, quod alius designauerit? p. 645. n. 11.
 Confessarius interrogatus de delicto ex sola confessione noto, dicere etiam cum Iuramento potest, se id negare. p. 702. n. 4. Non potest ob tale delictum aliquid, etiam in occulto negare Eucharistiam. n. 5. An et quomodo talem peccatorem possit dehortari? p. 703. n. 7. An possit in concione de eiusmodi delicto agere? n. 6. An & quomodo eum publicè excommunicare? n. 8.
 Confessarius quid Iuris habeat in penitentem voto obedientiae sibi subiectum? p. 747. n. 4. Confessarius Pontificis. p. 755. n. 4.

Confessio.

Confessio extraiudicialis in criminibus non praeiudicat confitenti. p. 115. n. 4.
 Confessio propria in vno Iudicio adduci contra confitentem potest in alio. p. 305. n. 3.
 Confessus sponte defectum Proprietatis elidit possessionem. p. 263. n. 5.
 Confessus bona fide alicui Curato intruso, aut malam fidem habenti, an & quomodo validè absoluitur? p. 377. n. 5.

Confiteri Clerici seculares olim debebant Archipresbytero; hodie possunt cuius approbato. p. 580. n. 2.
 Confessus si sit debitum causà non expressà, tenetur id adhuc Creditor probare. p. 469. n. 2.
 Confitearis si solutionem causà non expressà, liber est Actor. p. 469. n. 2.
 Confessio metu graui iniuste extorta non valet. p. 421. n. 1.
 Confessiones audiendi facultas an expiret per mortem concedentis? p. 628. n. 8.
 Confessio non tantum fit ore, sed etiam facto. p. 636. n. 7.

Confiteatur pertinentia & consecutiua ad actum, qui illum exercet. ibid.
 Confessio recepti debiti respectu cuius probet solutionem? p. 656. n. 6.
 Confessione Praelati aut Procuratoris si lesa in Iudicio Ecclesia, quomodo possit ea iuari? p. 828. n. 1.

Confirmatio actus.

Confirmatio statuti alia essentialis, alia accidentalis. p. 37. n. 3. Quid operetur? ibid.
 Confirmans nihil novi dat. ibid. & p. 48. n. 3.
 Confirmationem petere à Superiore tenetur Praelatus electus. p. 83. n. 3. Nisi, vt in aliquibus Religionibus, habeat priuilegium. p. 184. n. 3.
 Confirmatio electi non potest ei sine sua, & electionum iniuria negari. p. 239. n. 1. Nisi ex plenitudine potestatis. ibid.
 Confirmatio Episcopi electi subinde ad Metropolitanum; ordinariè ad summum Pontificem spectat. p. 229. n. 3. p. 341. n. 6. p. 404. par.
 Confirmandi de moribus & scientià examen institutum. & quomodo? p. 240. n. 5. p. 354. n. 1.
 Confirmationem electi Romani Pontificis. male sibi Imp. aliqui arrogarunt. p. 246. n. 1.
 Confirmatione non indiget electus Pontifex. p. 248. n. 7.

Confirmatio simoniaca? omni Iure inualida. p. 259. n. 17.

Confirmationem dans indigno ad Episcopatum aut inferiorem Praelaturam, quam poenam incurrat? p. 261. n. 5. p. 354. n. 2.

Confirmatione vel Collectione plena obtenta potest quis de Iure communi statim Praelaturam aut beneficiu administrare. p. 265. n. 4. alicubi debet prius etiam in possessionem introduci. p. 266. n. 5.

Confirmare electos Abbates aut Praepositos regulares spectat de Iure communi ad Episcopum. p. 186. n. 2. p. 271. n. 2. Sede vacante ad Capitulum p. 749. n. 2.

Confirmatio tribuit Episcopo merum Imperium. p. 274. n. 2.

Confirmatio Abbatis est alicubi ipsi benedictio. p. 278. n. 4.

Confirmatio & Electio non possunt fieri vno actu. p. 281. n. 4.

Confirmator electi debet ex officio inquirere in eius personam. p. 284. n. 6.

Confirmatio Episcopi pro Ecclesia Regulari cathedrali spectat ad Archiepiscopum, cui ea subiecta est. p. 286. n. 1.

Confirmanti indignum ex ignorantia incumbit probatio. p. 287. n. 6.

Confirmationis obtinendae quoniam causa. p. 286. n. 5.

Confirmatione & pallio nondum accepto permittitur Archiepiscopis administratio, quomodo? p. 306. par.

Confirmatio actus innititur actui, & corrumpit eum illo. p. 308. n. 9.

Confirmare Imperatorem Rom. spectat ad Pontificem. p. 326. n. 9.

Confirmantis electionem est iudicare, an quis sit contempus? p. 330. n. 2.

Confirmationem Electionis Canonicae petere possunt à Superiore eligentes. p. 338. n. 1.

Confirmare renuens certam personam, si propterea grauetur iniuste, grauius ipso facto excommunicatur. p. 405. n. 1. & seq.

Confirmari non potest Electio, quae non substat. p. 352. n. 8.

Confirmationem ante, quinam Electi possint administrationem suscipere? p. 355. n. 4. & seq. Etiam extra necessitatem aut periculum? n. 7. Non extendendum hoc ad postulat. p. 356. n. 8. An ad electos immediatè non Pontifici, sed Episcopo subiectos? n. 9.

Confirmatio electi æquiparatur Institutioni & tribuit titulum. p. 357. n. 11.

Confirmat Metropolitanus innalidè Episcopum ante examinatas causas delectae Appellationis contra eius Electionem. p. 448. Confirmans est per annum suspensus. ibid.

Confirmationem vt petat electus, an & quomodo intra mensem à dato consensu arripere debeat iter Romanum. p. 410.

Confirmatio est instar decreti, & non debet esse circa incertum. p. 419.

Confirmare electionem, alioqui sui Iuris, non potest ordinarius validè, pendente appellatione. p. 436. n. 1.

Confirmatio est nulla, si Electio sit invalida, non contra. p. 442.

Confirmatio electionis est irrita, si non ante nominationem vel generatim citentur, quorum interest. p. 450. n. 1. An post citationem & confirmationem veniens sit audiendus? n. 2.

Confirmare electos potest Episcopus nondum consecratus. p. 452. n. 5.

Confirmatio facit matrimonium spirituale inter Episcopum & Ecclesiam. p. 453. n. 2.

Confirmatus Episcopus non potest amplius, etiam ante consecrationem, deserere Ecclesiam. ibid.

Confirmato Episcopo expirat Capituli Administrationis Iurisdicatio. p. 592. n. 16.

Confirmare electionem Episcopi aut exempti Prælati potest Legatus à latere. p. 692. n. 1.

Confirmatio actus est duplex, nimirum alia in forma communi, alia ex certa scientia. p. 769. n. 3. Illa non tribuit valorem actui sed supponit. p. 48. n. 3. p. 769. n. 3. Ista reddit actum validum. p. 769. n. 3. Nisi actus sit contra Ius naturale. ibid. Vel indigeat speciali dispensatione. ibid.

Confirmatio Electionis de intruso et si fiat ex certa scientia, est tamen subrepticia; nisi exprimat intrusum. p. 770.

Confirmandi Ius est res spiritualis. p. 777. De eo transigere per rem temporalem est simoniacum. ibid.

Confirmari aut infirmari ante litem decisionem non potest electio, eâ pendente facta. p. 825. n. 4.

Confirmatoris Iuri non obstat Arbitrorum de electione & electio iudicium. p. 855. n. 1.

Confirmatio Sacramentum.

Confirmare non potest Episcopus, antequam sit consecratus. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Confirmans suos subditos in aliena diœcesi sine expressa licentia est suspensus per annum à Pontificalibus. p. 519. n. 6. Et si intra locum exemptum confirmet. n. 7.

Confirmatio, quæ etiam Impositio manus dicitur, fit chrismatione frontis. p. 440.

Confirmationis Materia an essentialiter requirat admixtum balsamum? p. 542. n. 2.

Confraternitas.

Confraternitates ad pietatem institutæ comprehenduntur nomine Ecclesiæ. p. 837. n. 2. Possunt petere restitutionem in integrum. ibid.

Vide *Rescriptio*.

Congregatio.

Congregatio generalis etiam cum generali non potest renuntiare privilegio communitati concessio & utilit. p. 30. n. 12.

Coniuncta persona.

Coniunctæ personæ quænam censendæ, pender ex arbitrio Iudicis. p. 123. n. 6. An etiam frater spirituales? p. 781. n. 2.

Coniux.

Coniugato an & quomodo dari possit tonsura? p. 522.

Coniugato male conferens Tonsuram est suspensus per annum. ibid. Non item conferens quatuor minoribus. ibid. n. 2.

Connexorum de uno quod statuitur, censetur statutum & de altero. p. 11. prin.

Connexum quod est, non censetur omittum. p. 11. n. 2.

Connexio causæ non est dividenda. p. 144. n. 3.

Connexorum ab uno extenditur præscriptio ad alterum. p. 220. n. 1.

Connexa quomodo sint solvere & ligare? p. 381. n. 5.

Consanguinitas.

Consanguinitatis secundo in gradu dispensatio valet etiam sine clausula Tridentini derogatoria. p. 120. n. 6.

Consanguineum eius, qui negavit collationem beneficii iniuste grauens, ipso facto excommunicatur. p. 405. n. 5.

Consanguineorum nomine intelliguntur consanguinei usque ad quartum gradum. p. 405. n. 5. Non item affines. ibid.

Consanguineus Accusatoris potest esse testis, nisi reus excipiat. p. 622. n. 1.

Consanguineus & filius suis potest quis exercere iurisdictionem voluntariam. p. 622. n. 3.

Conscientia.

Conscientiæ in foro creditur excusanti se, sicut & accusanti. p. 10. n. 6.

Conscientiæ Iudicis si quid relinquitur, non potest ab eo appellari. p. 166. n. 17. Nec prærequirit iudiciale causæ cognitionem. ibid.

Consecratio.

Consecrandi provinciales Episcopi amittit Ius Archiepiscopi in schisma aut hæresi lapsus. p. 245. n. 4.

Consecrari & coronari solet, non confirmari electus Pontifex. p. 248. n. 6.

Consecrari tribus post Confirmationem mensibus debet Episcopus. p. 251. n. 3. p. 509. n. 3. Alioquin fructus non facit suos. ibid. Si per se semetipsum consecratur, ipso facto est privatus sua Ecclesia. ibid. Et potest à Metropolitanis cogi ad cedendum. p. 453. n. 2.

Consecratio Episcopi de iure spectat ad Archiepiscopum. p. 713. n. 1. In Germania peragi solet Lovinico Episcopo. ibid. Assistentibus duobus Episcopis. p. 252. n. 6. Vel duobus Abbatibus, aut aliis Presbyteris in dignitate constitutis. ibid. Peragenda die Dominico. p. 253. n. 6. p. 509. n. 5. In Ecclesia cathedrali, non ex debito sed decore. p. 252. n. 6. p. 509. n. 4.

Olim præquirendus erat comprovincialium consensus. p. 508. n. 2.

Consecrandi Episcopi facultatem dare potest alius Archiepiscopus, nondum obtento pallio aut consecratione. p. 268. n. 1.

Consecrare Episcopum quomodo possint suffraganei Archiepiscopo pallium non petente? p. 262. n. 2.

Consecratus esse debet Episcopus ad Clericam solemniter degradandum. p. 274. n. 2.

Consecratio Episcopi in multis differt à Benedictione Abbatum & Præpositorum Regularium. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Consecratio Episcopi fit chrismate; est Sacramentum; imprimi characterem. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Consecrare Episcopos non potest Archiepiscopus ante acceptum pallium. p. 306. par.
 Consecratur Pontifex ante Hymnum Angelicum; alij Episcopi inter Epistolam & Euangelium. p. 306. par.
 Consecrationis suae die Episcopus non debet alios ordinare, nisi necessitas exigat. p. 308. n. 10.
 Consecrare & coronare Imperatorem est Pontificis. p. 326. n. 9.
 Quo modo & loco fieri possit? ibid.
 Consecratio electi quomodo sit invalida, si fiat ante examinatas causas desertæ appellationis contra eum. p. 448.
 Consecratione nondum acceptâ Episcopus non simpliciter, sed cum addito dici solet *electus, confirmatus*. p. 277. n. 4. p. 452. n. 5. p. 490. n. 3.
 Consecratio nihil addit ad matrimonium spirituale Episcopi cum Ecclesia. p. 453. n. 2.
 Consecrare Ecclesiam potest Archiepiscopus extra provinciam sine pallio; non tamen ante acceptum pallium. p. 458. n. 3. Imo & ante acceptum; si ante fuit Episcopus. n. 4.
 Consecratio est necessaria ad actus Ordinis, non Iurisdictionis Episcopalis. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.
 Consecrandi Virgines, Altaria, Ecclesias, &c. Potestas non potest à non-Episcopo obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 8.
 Consecratio Virginum qua die fieri possit? p. 505.
 In qua ætate? ibid. Fieri debet ab Episcopo; nec potest alteri nisi à Pontifice delegari. ibid.
 Die Dominico. p. 509. n. 5.
 Consecrari die Dominicâ potest Episcopus, qui Sabbatho ante factus fuit Sacerdos. p. 512. n. 3.
 Consecratur quando Episcopus, debet Chrismate ungi in capite & manibus; & cur? p. 540. Sed est ceremoniâ accidentalis, quam non obseruant Græci. ibid.
 Consecratio Sacerdotis, Regis, Ecclesiæ, Altaris, & Galicis qua fiat Vnctio. p. 540.
 Consensus.
 Consensus alterius si requiratur ad agendum, an actus sine eo sit validus. p. 373. n. 8.
 Consentire electioni & eligere quomodo censentur paria? p. 402. n. 2.
 Consentire vendenti est aliud, & aliud vendere. ibid.
 Consensum electioni dare debet electus intra mentem à die Præsentationis vel Notitiæ. p. 410.
 Consentiens & malè faciens pari pœna digni sunt. p. 602. n. 4.
 Consensus in malum alius est negligentia, alius consensu, cooperationis, vel mandati. ibid.
 Consensus subsequens actum, an & quomodo sufficiat ad eum ratificandum. p. 631. n. 3. & 3. p. 760.
 Consensus Prælatorum & Cathedralium Capitulum sufficit in causa totius provincie. p. 755. n. 1. Est autem consensus necessarius, non solum consilium. n. 2.
 Consensus est minus quidquam Auctoritas. p. 760.
 Conservator.
 Conservator quid sit? p. 82. n. 1. p. 672. n. 1.
 Conservatores ad manifesta delegati possunt cognoscere de dubio manifesti. p. 89. n. 7. p. 672. n. 1.
 Conservator constitui potest Decanus Ecclesiæ Cathedralis. p. 581. n. 3.

Conservator an & quomodo suas vices possit alteri committere? p. 671. n. 7.
 Conservator an dari possit à solo Pontifice? p. 672. num. 1. In suo officio à nemine potest impediri. ibid. Datur ad arcendas manifestas iniurias. ibid.
 Conservator, si qualitates alias habeat, an possit ut suspectus recusari? p. 673. n. 3.
 Conservator datur super injuriis non tantum illatis, sed etiam inferendis quibuscunque; quo modo? p. 673. n. 3. & 4.
 Conservatorem sibi Regulares Ordines eligere ex privilegio possunt etiam in non manifestis. p. 673. n. 5. p. 686. n. 5. In quibus aliis? p. 673. n. 5.
 Conservatores hodie plerumque habent cognitionem judicalem. p. 674. n. 5. Alioqui se intromittentes in non manifestis, aut judicalem cognitionem requirentibus, sunt ipso Iure per anni suspensi. p. 686. n. 5.
 Conservator est Iudex delegatus; sed ab aliis delegatis multum differt. p. 685. n. 1. & seqq.
 Conservator quisnam esse vel non esse possit? p. 581. n. 3. p. 684. par. p. 685. n. 1. Non potest partes ultra unam dietam à finibus provincie citare. p. 685. n. 3. An & quam partem causæ, ac quibus possit committere? n. 4. ibid.
 Conservatoris à Papa designati officium per mortem designantis expirat quoad negotia nondum cœpta. p. 686. n. 6. 7.
 Conservatores à Religiosis ordinibus electi in quibus sint privilegiati? p. 685. n. 2. 3. p. 686. n. 5. 6. & 7.
 Conservatores, ut alij delegati observare debent *cap. Reservatum 11. de Rescrip. §. Insuper*. p. 686. n. 7.
 Conservator potest etiam Legatum Natum aut à latere sibi obstantem coërcere censuris. p. 689. n. 4.
 Consiliarii.
 Consiliarii sunt Principi pars corporis. p. 55. n. 4.
 Consiliarius non debet à Principe Respubl. penitus relinqui. p. 177. n. 3.
 Consiliarii & Assessores quales esse debeant? p. 177. num. 4.
 Consilium.
 Consilium pro actu petendum, si omittatur, non vitiat actum. p. 169. n. 1.
 Consilia aliorum debet quidem Iudex audire, non tamen sequi. p. 176. n. 2.
 Consilio aliorum gerendum negotium si sit commissum, potes committere alteri cum eadem conditione. p. 372. n. 1.
 Consilium alicuius si requirendum, dari debet tempus sufficiens deliberationi. p. 372. n. 3.
 Consultorum unus impedire potest, ne ante tempus detur responsum. p. 372. n. 3.
 Consilio aliorum si quis actus v. g. Electionis, testamenti &c. sit agendus, exerceri potest erga unum ex ijs, cum consilio cærorum. p. 372. n. 4.
 Consilium alterius si petendum, fieri id debet re integra, & dum superest tempus sufficiens deliberationi. p. 373. n. 6.
 Consilium, quod debebas, si nequeas petere, an sine eo possis procedere? p. 373. n. 7.
 Consilium aliorum, qui in actu debet exquirere, an teneatur etiam sequi. p. 373. n. 9. p. 851. n. 2.
 E Ex

Ex Consilio, si fraudulentum sit, quilibet obligatur. p. 472.
 Consilium delinquendi præbens quomodo puniendus? p. 602. n. 4.
 Consilium & Consensus Capituli est Prælati necessarius in expediendis arduis. p. 604. n. 3.
 Consilium, sub cuius conditione facta est delegatio, an ad valorem actus sit requirendum, aut sequendum? p. 604. n. 4.
 Consilium, etsi sit de Iure v. g. requirendum, non est tamen necessario sequendum. p. 604. n. 4. Nisi requirendum sit ab eo, qui particeps est officij. p. 605. n. 4.
Constantinus Magnus.
 Constantinus M. palatium Lateranense & Urbem Romanam S. Sylvestro Pontif. eiusque Successoribus donavit. p. 411. n. 1. Unde id constat? n. 2. Edictum de hac donatione corruperunt Græci. ibid.
 Constantinopolis nova Roma. p. 411. n. 1.
Constitutio.
 Constitutio facta in rebus Ecclesiæ per Laicos non valet. 25. n. 13.
 Constitutio Pontificis solemniter promulgata obligat statim singulos, qui certo vadeconque notunt. p. 210. n. 3. Vide *Lex. Promulgatio.*
Consuetudo.
 Consuetudinem antiquam potest Capitulum novo statuto cum, sed non sine consensu Episcopi tollere. p. 15. prin.
 Consuetudinem si Ecclesiæ sit damnosa potest Capitulum sine autoritate Episcopi tollere. p. 16. n. 3.
 Consuetudines loci in contractibus & iudiciis observandæ à Clericis. p. 44. n. 16.
 Consuetudines receptas non censetur Communitas velle per statuta evertere. p. 46. n. 4.
 Consuetudines particulares non tolluntur per contrariam legem communem. p. 57. n. 11. Nisi habeat clausulam. n. 12.
 Consuetudinem etsi maior Doctorum pars testetur, non credendum ad præiudicium alterius. p. 58. n. 14.
 Consuetudinibus & Statutis locorum non derogat Rescriptum Principis, nisi id exprimat. p. 79. n. 4.
 Consuetudo habet, ut in arduis & præiudicialibus Prælati requirit consensum conventus. p. 106. n. 5. 6.
 Consuetudo est Ius moribus constitutum. p. 172. n. 1. p. 194. n. 2. Ut habeat vim legis debet durasse longo tempore. p. 194. n. 4. p. 197. n. 9. Esse iusta rationabilis, & Reipub. utilis. p. 172. n. 2. p. 191. n. 1. p. 195. n. 6. Introdacta cum consensu sui Principis. p. 172. n. 3.
 Consuetudinis Ius non possunt introducere mulieres. p. 173. n. 3.
 Consuetudo contra libertatem Ecclesiasticam est irrita. p. 173. prin.
 Consuetudo standi sententiæ carentis Iurisdictione est nulla. p. 176. n. 1.
 Consuetudine fortius est privilegium. p. 179. n. 2.
 Consuetudo etiam immemorialis & cum fama privilegij non sufficit ad præscriptionem eorum, quorum es incapax. 179. n. 3.
 Consuetudo vim privilegij habet, introducta permitteat eo, qui potest privilegiare. p. 179. n. 4.
 Consuetudo Interdictum aliamve censuram violandi non valet. p. 180. n. 2.

Consuetudo contra disciplinam Ecclesiasticam non valet. p. 180. n. 2. p. 183. n. 2. & 3. Quænam talis sit. ibid.
 Consuetudo alia facti, Iuris. p. 181. n. 4. p. 192. n. 1.
 Consuetudo localis non derogat Iuri communi, nisi in loco. p. 182. n. 5.
 Consuetudo civitatis v. g. extenditur ad loca vicina eiusdem Iurisdictionis. p. 182. n. 5.
 Consuetudo sinit diversa, agendum iuxta meliorem, sed ex consilio tantum, non præcepto. p. 182. n. 6.
 Consuetudo, ut Prælati renuntiet Ecclesiæ absque licentia Superioris, est invalida. p. 183. n. 2.
 Consuetudo, ut electus non petat confirmationem à Superiore, est invalida. p. 183. n. 3.
 Consuetudo Ecclesiæ particularis contra finem universalem est invalida. ibid.
 Consuetudine immemorialis obtinere potest capax, quidquid potest per privilegium. p. 184. n. 3. p. 197. n. 8. p. 235. n. 15.
 Consuetudo generalis alicuius loci etsi sit invalida, excusat tamen à pœna. 184. n. 4.
 Consuetudo est optima legum interpret. p. 186. n. 3. quando eas faciat aut non faciat sub peccato obligat. p. 187. n. 4.
 Consuetudo per errorem introducta non valet. p. 187. n. 4. p. 198. n. 10.
 Consuetudo per errorem, non facti, sed Iuris introduci potest. p. 199. n. 10.
 Consuetudo interpretativa universæ Ecclesiæ non potest errare. p. 187. n. 4.
 Consuetudo habet vim legis. p. 189. n. 1. p. 194. n. 2.
 Consuetudo contra Ius in quo differt à Lege Revocatoria Iuris. p. 190. n. 3.
 Consuetudo inducens ad peccatum aut dissipationem bonorum est invalida. p. 191. n. 1.
 A Consuetudine ad pactum valet argumentatio negativa, non affirmativa. p. 191. n. 2.
 Consuetudines noxias Reipubl. tollere est Magistratus non tantum Civilis, sed etiam Ecclesiastici. p. 192. num. 6.
 Consuetudo alienandi dotem uxoris invalida. ibid.
 Consuetudine nulla derogari potest Iuri naturali. p. 193. n. 1. p. 195. n. 5. p. 196. n. 7. Nec Iuri divino aut Iurigenium præceptivo. ibid. Nec aliquibus legibus humanis. p. 202. n. 1.
 Consuetudo rationabilis & præscripta tollit legem positivam contrariam. p. 193. n. 1. Et quidem omnem tam Ecclesiasticam quam Civilem. p. 195. n. 1.
 Nisi lex resistat. p. 194. n. 3. p. 424. n. 2.
 Consuetudo alia Iuris constitutiva, alia abrogativa. p. 193. Illa requirit consensum potestatis legislativæ, non item ista. p. 194. n. 3.
 Consuetudo Constitutiva legis Civilis & Ecclesiasticæ requirit decennium. p. 194. n. 4.
 Consuetudo abrogativa legis Civilis requirit decennium, ibid. abrogativa legis Ecclesiasticæ requirit 40. annos. ibid. Nisi aliud ex scientia aut tolerantia Principis colligatur. p. 195. n. 4.
 Consuetudo quæ sit rationabilis. p. 195. n. 6. Quæ irrationabilis. p. 195. n. 6.
 Consuetudo immunitati Ecclesiasticæ contraria est irrationabilis. p. 196. n. 7. p. 272. n. 1.

Consuetudo an sit rationalis, relinquendum in dubio
 iudicis arbitrio. p. 196. n. 7.
 Consuetudo, vt vniuersim Laici in Quadragesima ter-
 natum per hebdomadem jejurent, est irrationabilis.
 p. 196. n. 7.
 Consuetudine non possunt Religiosi obtinere facul-
 tatem testamentum faciendi, sed privilegio. p. 197. n. 8.
 Consuetudo quæ & quomodo dicatur præscripta.
 p. 197. n. 9.
 Consuetudo abrogatoria legis non est extendenda ad
 alios similes casus. p. 198. n. 10.
 Consuetudinis ius non introducitur per actus liberæ
 voluntatis. p. 199. n. 10.
 Consuetudo à Canonibus reprobata non valet, et si sit
 iurata. p. 200. n. 2.
 Consuetudo plures Dignitates, Personatus, aut officia
 habendi in vna Ecclesia, neque iurata valet. p. 200.
 n. 3.
 Consuetudo homicidæ pecuniâ multandi non valet.
 p. 200. n. 4.
 Consuetudo appellandi à Vicario Generali ad Epi-
 scopum non valet. p. 202. n. 1. Alicubi nec ad Offi-
 ciali. p. 201. n. 5.
 Consuetudine potest testium numerus pro testamen-
 tis minui. p. 202. n. 6.
 Consuetudine obtinere quæ possit & non possit Epi-
 scopus vel Prælati, ut solus sine Capitulo expediat.
 p. 203. n. 1.
 Consuetudo optandi præbendis valet. 205. n. 2.
 Vide *Optio*.
 Consuetudini Ecclesiæ non derogat Pontifex Rescri-
 ptio gratiæ, nisi exprimat. p. 79. n. 4. p. 206. n. 1.
 Consuetudine obtenta facultas an & quomodo per
 non-usum amittatur. p. 207. n. 5.
 Consuetudo in Prælatum regularem eligendi non Pro-
 fessum vel alterius Ordinis & Habitus non valet. p. 305.
 n. 1.
 Consuetudo Prouinciæ, si Iuri communi sit contra-
 ria, non extenditur ad locum, ubi non viget. p. 317.
 n. 6.
 Consuetudo dat & aufert Iurisdictionem. p. 331. n. 3.
 Consuetudinis nomine absolute posito an semper in-
 telligatur præscripta. p. 367. n. 4.
 Consuetudo particularis contra Canones vbiq; rece-
 pta non est laudabilis, sed tollenda. p. 505. n. 1. Ex-
 ceptat tamen à culpa & poena, quamdiu viget. n. 2.
 Consuetudine obtineri non potest ius instituendi ali-
 quum ad curatum beneficium sine consensu Episcopi.
 p. 576.
 Consuetudine immemoriali præscribi possunt Reser-
 uata Principi. p. 690. n. 1. Nisi sint supremæ potesta-
 ti intrinsicæ. n. 2.
 Consuetudo antiqua sufficit etiam sine titulo in præ-
 iudicium alterius. p. 722. n. 2.
 Consuetudo à casu ad casum omnimodè æquiparatum
 potest extendi. p. 849. n. 1.

Contemptus.

Contemptus Virtualis est transgressio Legis ex igno-
 rantia casuali. p. 59. n. 1.
 Contemptus qui libet petere potest Electionis aut Po-
 sulationis rescissionem. p. 220. n. 3. p. 221. n. 6.
 p. 307. n. 5.

Contemptus esse quis dicatur? p. 307. n. 5.
 Contempto uno vel pluribus si fiat electio an sit ipso
 iure irrita? p. 307. n. 6.
 Contempto mortuo an eius successor possit agere
 contra electionem? p. 308. n. 7.
 Contemptus si Iuri suo reuertiet, non potest Electio
 ex officio iudicis rescindi. p. 308. n. 8.
 Contemptus potest petere rescissionem electionis
 etiam iam confirmatæ; p. 308. n. 9. Nisi antea moni-
 tus taceat. ibid.
 Contemptus unius plus obest electioni, quàm multo-
 rum contradictio. p. 321. par. p. 333. n. 7.
 Contemptus an aliquis sit, iudicabit confirmans ele-
 ctionem. p. 330. n. 2.
 Contemptus ut Electionis, ita & aliorum quoque actu-
 um rescissionem petere potest. p. 333. n. 7.
 Contemptus debet ipse expensas in oppugnandâ ele-
 ctione præstare. p. 359. n. 4.
 Contemptos se queri possunt, si non vocentur quæ
 possidentes ius suffragij. p. 363. n. 5. Bona, non ma-
 la fide. ibid.
 Contemptus an sit, qui non ad diem electionis, sed
 tantum ad tractandum de die citatus est. p. 383. n. 2.
 Contemptus si ante formatum electionis decretum
 adueniat, potest petere novum scrutinium. p. 384.
 n. 6. p. 386. n. 2.

Contractus.

Contractus species ut cognoscatur, potius pacta quàm
 verba, quibus appellatur attendenda. p. 35. n. 14.
 Contractus clausula in dubio potius pro valida quam
 pro non adiecta habenda. p. 36. n. 14.
 Contractus æstimandus secundum leges illius tempo-
 ris, quo est celebratus. p. 52. n. 8.
 Contractus sunt interdum prohibiti, sed tantum pro-
 foro externo. p. 58. n. 12.
 Contractus lege si quis optionem fecerit, quando pos-
 sit ab ea iterum recedere. p. 226. n. 3.
 Contractus an ut iure positiuo, ita sit semper quoad
 conscientiam inualidus? p. 258. n. 15.
 Contractum innominatum si pars una non impleat,
 potest altera ad implendum cogere, vel rescindere.
 p. 276. n. 2.
 Contractus si cum consilio aliorum ineundus, iniuri
 potest cum uno alioqui consulendo. p. 372. n. 4.
 Contractus fieri possunt noctu. p. 638. n. 3.
 In Contractu innominato datur secundum Ius ciuile
 poenitentia; non item secundum Canonicum. p. 760.
 Contractus pupilli non confirmatur per autoritatem
 Tutoris primum subsequenter. p. 760.
 Contractus & alienationes quomodo olim potuerint
 instituere Mendicantes? p. 768. n. 1. Quomodo hodie?
 n. 2.
 Contractui præsens aut subscribens ut testis an possit
 eundem impugnare. p. 774. n. 5.
 Contractui præsens ut testis an possit esse pro eodem
 aduocatus. p. 774. n. 1.
 Contractus à beneficiato super suis Iuribus factus non
 obligat Ecclesiam aut Successores. p. 776. n. 2.
 Contractus cui cum primo dissenseris, postea consen-
 tis, est ratas, si alter in eadem voluntate perseueret.
 p. 805. n. 2.

Contractu rescisso quæ expensæ & meliorationes sunt alteri reddendæ. p. 822. n. 5. & seq.

Contractus an sit rescindendus, si petitur restitutio in integrum ob solam læsionem in pretio? 823. n. 9.

Contractui si pœna adiecta sit, quomodo quis teneatur ad contractum, vel ad pœnam, vel ad utrumque? p. 854. p. n. 6. & seq.

Contradictio. Vide *Electio*.

Contradictor quomodo excludatur, cum sententia in rem iudicatam transijt? 318. n. 2.

Contradictio multorum minus obest electioni quam vel unius contemptus, p. 321. par.

Contradictio unius Capitularis facit, ne gesta impunitur Ecclesiæ in damnum, aut delictum. p. 741. n. 2.

Contumacia.

Contumaciã cessante cessat pœna propter illam lata, nisi aliud exprimat. p. 46. n. 3.

Contumacia ad incurrendam censuram requiritur. p. 59. n. 1.

Contumax si quis sit in causa beneficiaria, fructus beneficii sequestrari possunt. p. 114. n. 1.

Contumaci non debet Iudex ab initio duplicem pœnam infligere. p. 115. n. 3.

Contumax in delicto si sit Communitas aut Regens, potest totum eius territorium subijci Interdicto locali. p. 210. n. 1.

Contumax eiter absentem si contra proceditur, debet Iudex ex officio supplere, quæ ad Ius & factum eius pertinent. p. 216. n. 2.

Contumacia par est post legitimam vocationem non venire & post adventum discedere. p. 284. n. 4.

Contumacem contra non potest Iudex ad definitivam procedere, nisi in causa facti instructus. p. 291. n. 5.

Contumax ad unum actum citandus iterum ad alium, nisi sit ab initio citatus ad totam causam. p. 291. n. 5.

Contumax si quis sit in causa beneficiaria, contra eum procedetur, etiam lite non contestata. p. 393. n. 5.

Contumax non est, qui rationabilem causam habet, cur non obtemperet. p. 489. n. 2.

Contumacia ut appareat, requiritur monitio trina. *ibid.*

Contumaces possunt à Iudice delegato debitè puniri. p. 606. n. 3.

Contumacia alia in non-veniendo, alia in non-parando mandatis. *ibid.*

Contumax si non sit, qui abest, non potest Iudex contra eum iudicare. p. 613.

Contumaces Regulares quomodo compesci possint à Prælati? p. 743. n. 1. & 4.

Contumax est, qui citatus ad totam causam inde recedit, revocando v. g. Procuratorem. p. 793. n. 2. Condemnandus in expensas factas à tempore recessus. n. 2.

Contumax censetur, qui solum mittit Procuratorem cum mandato insufficiente. p. 798. n. 1.

Conventus, Vide *Capitulum, Prælatus*.

Religiosus.

Conventus meminisse solèt, non debet Rescriptum in causa communi Prælati & conventui. p. 105. n. 1.

Conventus consensu de lure communi Prælatus non indiget in administratione rerù Monasterij. p. 105. n. 3.

Conventus consensus in ordinis & præiudicialibus

requirendus à Prælati ex consuetudine, vel statuto. p. 106. n. 5. 6.

Conventus bona non communia cum Prælati administrat per proprium Oeconomum. p. 107. n. 9. Potest pro ijs constituere Procuratorem absque consensu Prælati. *ibid.*

Conventui an competat administratio bonorum Monasterij vacante Prælati? p. 109. n. 5.

Conventui quamdiu competit Ius eligendi, non potest electio ab alterius pendere voluntate. p. 272. n. 2.

Conventui non competit Administratio Prælati ob dilapidationem depositi. p. 304. n. 1.

Conventus diversi possunt esse in eodem Monasterio. p. 305. n. 2.

Conventu in uno non possunt esse diversæ Professionis Monachi. p. 305. n. 2.

Conventus in inferiore Monasterio an & quando sit vocandus ad electionem, aliòve actus capitulares in superiore? p. 362. n. 4.

Conventus non potest bona Prælati defuncti, vel sede vacante obuenientia sibi accipere. p. 443. n. 1. Nec obvenientia ex actibus Iurisdictionis. n. 2.

Conventui relinquatur ubique electio Monialium. p. 446. n. 9.

Conventus potest per consuetudinem obtinere Ius admittendi ad Professionem. p. 751. n. 10.

Cooperaria.

Cooperatores Parochorum quales sint Vicarij? p. 587. n. 1. Quam habeant Iurisdictionem? *ibid.*

Cooperans delicto dignus est pari pœna cum delinquente. p. 602. n. 4.

Cooperator delegatam suam potestatem absolvendi non potest alteri subdelegare. p. 643. n. 9. Nisi nomine delegantis, & quomodo? p. 645. n. 10.

Cooperator an delegatam potestatem assistendi matrimonio possit alteri subdelegare? p. 644. n. 9.

Correctio.

Correctio Iuris odiosa, nec afferenda sine necessitate. p. 55. n. 1. p. 65. n. 5. p. 171. n. 2. p. 382. par. p. 385. n. 7. p. 444.

Correctio seu derogatio Iuris restringenda. p. 188. n. 8.

Correctio Iurium non debet introduci per subordinationes seu intellectus tacitos & cõiecturales. p. 390. n. 7.

Correctio Religiosi spectat primo ad Prælatus, & eo negligente ad Episcopum. p. 708. n. 2. p. 710. n. 4.

À Correctione legitima non licet appellare, nisi in modo excedatur. p. 716. n. 1. p. 717. n. 1.

Corrigere crimina subditorum tenetur Prælati ex officio. p. 717. n. 1.

Corrigendi Ius non potest totum Episcopo adimi per ullam consuetudinem. p. 718. n. 3.

Corpus.

Corporis defectus recensentur varij. p. 163. An sint notabiles & magis iudicabit Episcopus. *ibid.* In dubio facilè dispensabit cum Religiosis. *ibid.*

Corporalis.

Corporalia benedicendi potestas potest à non-Episcopo per consuetudinem immemoriam obtineri. p. 491. n. 9. Eam habent Prælati utentes Potestaticibus. p. 492. n. 10. In Germania non tantum pro suis, sed etiam pro alienis Ecclesiis. *ibid.*

68 69
 Corporalis aliisque paramenta benedicere ex privilegio possunt Mendicantium Prælati, p. 492. n. 10.
 non Episcopiis agrè privilegium hoc conceditur. ibid.
 Corporalia benedicere an sit actus Episcopalis? p. 519. num. 8.

Copularia.

Copularia & accipitur pro distinctiva Vel, si ex pluribus membris unum sufficiat ad effectum propositum. p. 71. n. 3.

Crimen.

Crimen executionem officij impediens sufficit ad resonandum Episcopatu. p. 477. n. 5. quanam talia. ibid. Occultum est quod neque populariter, neque judicialiter nocerunt. ibid.

Criminis occulti censuras absolvere vel dispensare potest Episcopus, excepta Homicidij voluntarij. p. 515. num. 2.

Crimen adulterij, incestus, periurij &c. si sit occultum non facit ipso iure suspensum aut irregularè. p. 515. n. 2.

Criminalia non subsunt Iurisdictioni Vicarij Generalis sine speciali commissione Episcopi. p. 593. n. 2.

De Crimine inquirere & cognoscere quomodo possit Vicarius generalis absque speciali commissione? p. 593. n. 2.

Criminaliter condemnato non conceditur in impetio Appellatio. p. 640. n. 2.

Crimen falsi. Vide falsum.

Criminis notitiam potest aliquis habere tripliciter, nimirum, ut priuatus, ut Iudex in foro interno, & ut Iudex in externo. p. 702. n. 1.

Crimina occultè cognita, occultè non publicè puniendi. p. 702. n. 2.

Criminis accusationem admittere & pœnam decernere quomodo possit Iudex, si id ante etiam ex confessione nouit? p. 702. n. 3.

Criminali in causa inter Episcopum & Clericum quis sit Iudex. p. 714. n. 1.

Criminali in causa non solent constitui arbitri. p. 713. n. 1. an possint? p. 835. n. 10.

Criminali in causa si agatur de pœna capitali, an debeant partes personaliter adesse? p. 787. n. 1.

Criminaliter accusans obligatur ad pœnam talionis. p. 787. n. 2.

Culpa.

Culpa carens, damnum sustinere non debet, nisi aliter propria cõuentio aut bonum publicum exigat. p. 9. n. 1.

Culpa & pœna sunt correlata. p. 9. n. 3.

Culpaë annumeratur imperitia in ijs, qui ut periti operam promittunt. p. 532. n. 1.

Cumulatio.

Cumulatio oppositorum cum clausula: prout melius de iure valere possit; in quibus admittatur vel non admittatur? p. 225. n. 2.

Cumulatio Iudicij possessorij & petitorij fieri potest in eodem libello. p. 315. n. 2.

Curia Rom. Vide Stylus.

Curia Rom. valde remotè distare quinam censeantur. p. 354. n. 3.

Custos.

Custodis claustralis officium est manuale; à Pontifice tamen potest concedi in perpetuum. p. 276. n. 1.

Custodia, Advocatia, & Regalia loci Ecclesiastici,

quid? p. 406. n. 1. Ea de nouo sibi vendicans & propterea bona Ecclesiastica usurpans excommunicatur. ib. Non item id faciens ex fundatione vel consuetudine antiqua. p. 407. n. 1.

Custos Ecclesiæ an & quomodo teneatur non tantum ex sua, sed etiam inferiorum culpa. p. 575.

Custodia rerum Ecclesiæ pertinebat olim ad officium Archidiaconi. p. 575.

Custos si habeat inter alios Canonicos præminentiam, habet dignitatem seu personatum. p. 581.

Custodis officium quod? p. 582.

Custos idem est cum Thesaurario & Sacrista. ibid.

Custos, Archidiaconus, & Archipresbyter sunt tres columnæ Ecclesiæ. p. 502.

Damnum.

Damnum sustinere non debet culpa carens, nisi aliud propria cõuentio aut bonum publicum exigat. p. 9. n. 1.

Damnum compensare an debeat Princeps quod etiam ob bonum publicum intulit priuatis. p. 25. n. 14.

Damni quantitatem læsus ex maleficio probare potest Iuramento Veritatis, seu veræ æstimationis. p. 817. n. 1.

Non est facilè deferendum, si alia probatio suppetat. p. 818. n. 2. Quomodo sit deferendum? n. 4.

Damnum in contractu vel quasi probare quomodo debeat petens restitutionem in integrum? p. 821. n. 2.

Data Vide Rescriptum.

Data tempore inspiciendum in Rescriptis ad cognoscendam taciturnitatem Veri, & suggestionem falsi. p. 99. n. 6. p. 100. n. 7.

Data tempore si persona, cui vel contra quam datum est Rescriptum, sit mortua, est illud irritum. p. 144. num. 1.

Ex Data tempore dignoscendum, an Rescriptum ad Beneficium sit obreptitium. p. 157. n. 1.

Debitum.

Debitis parentis aut Viri, si aliter non possit, debeat alicubi liberi & Vxor per propria bona satisfacere. p. 192. n. 7.

Debiti merè personalis an haberi possit possessio vel quasi, & quomodo? p. 299. n. 6. Sine titulo nasci non potest, sed continuari. p. 300. n. eod.

Debiti inducendi aptus modus non est temporis decursus. ibid.

Debiti titulus præsumitur ex diuturnitate præstationis uniformiter factæ. p. 300. n. 6.

Debitum censetur condonare, qui Instrumentum debiti, non item qui pignus reddit. p. 472. n. 1.

Debiti recepti confessio respectu cuius probet solutionem? p. 656. n. 6.

Debitum si contrahat religiosus, ubi conueniendus est? p. 710. n. 5.

Debitor.

Debitoris est electio in alternatiuis. p. 71. n. 1.

Debitor ex empto non potest conveniri vi Rescripti per errorem pro mutuo dati. p. 103. n. 4.

Debitor non tenetur reddere rem debitam, si plus, quam valeat, in transmissione expendendi sit. p. 119. n. 1.

Debitor si confitearis causam non expressam, probare id tenetur Creditor. p. 469. n. 2.

Debitor est liber, si creditor causam non expressam fateatur solutionem. p. 469. n. 2.